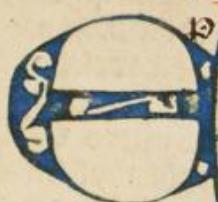


## De mystica theo

**I**n*cipit*ū **con**sideraciōnes **M**enerabilis ac egregij sa/  
cre **T**heologie professoris **M**agri  
**J**obis **G**erson **C**ancellarij eccleie paris de mystica theologia

### Prologus.



### Enseminū.

credite euāgeliō  
Mar. i. Altrinxit  
me promissio nouissima illud aggre-

di quod vestram expectationē repe-  
tere non sic sentio ostendē scilicet **D**icit  
cognitio dei meli propter penitentem  
affectū quod pro intellectū inuestigan-  
tem habeat. vbi enīt̄ debeo. si for-  
te profs aspirāte conatiser deo po-  
terit studiū meū eo ipa ad dñem  
intelligētiā deducē quod sup theo-  
logia mystica **H** est occulta diuinis  
traxit **D**ionysiis edocit non dubiur  
ab illo qui ait **L**oqui mur sapiētiā  
apud profectos sapientiam in my-  
sterio que abscondita est. **C**ona-  
ri pterea meditor si ea quod de cōte-  
platione. meditatōne. raptu. exta-  
si. et de excessu mētis. de diuīsione  
spiritus et anime et sibus docto-  
res eleuati sc̄ptis reliqrunt potue-  
runt ita palā fieri quodāmodo  
relevari ut alii ab exptis (quales  
rari sunt possint intelligē aut saltē  
fixe credē sc̄os illos viros habu-  
isse sciētiā longe altiorem a natu-  
ra cōi quos ad suplementales rapuit  
excessus diuīna cōteplatio **D**icā

logia

**CCC** xliii

verō quod frequēs ē apud vnlīquē  
quod in aggressu alicui vel isolati ver  
ardut. trahi quippe solet animis in  
varias protes par varietate rationū  
opis ibec ife pluries noiatim in  
representit **T**ractatur itaque mate-  
riam quod nulla sublimior ē. nulla di-  
uinior sed nec vlla quod difficilior  
sicut nulla pott salubrior inueniri  
vpote in quod non felicitatis cardo  
figit **E**xtremū ad aspectū maie-  
statis hab sapiētie verens ne proscru-  
tator ei volēs fieri opprimere a  
gloria. **D**ehinc expaui ne supba  
propterio vexaret me **Q**uis enim  
magna molēns non impugnatur  
ab ea? **E**xtrimū denique ne de curi-  
osa singularitate notarer quā du-  
ab vltimis lectōnibs sceleris domini  
naui **A**tuēo poterāt hec turbare  
retro quod flectit pedes mee iuestiga-  
tionis ne progredierer si de sol viri-  
bus propteris cōfiderem et non in eo  
quod dic **Q**uerite dominū sp. **S**i pterea  
cōstridus duplīci officio publico  
non deterrerer aspiciēs dominatio-  
nem supi pigri abscondentis talen-  
tum domini sui audiens quodāge-  
lū apud thobiā quod opa dei reuelar-  
e quod offeri honorificū ē. **D**enique  
si protmisss sapientia ea quod omemo-  
ram non dixisset de sapiētiā **Q**uā  
inquiēs sine fictione didici et sine  
inuidia cōico et honestatē illi non  
abscondo **Q**uod autē de iactātia  
additū est vtinā quod gloriāt in domino  
glorie **Q**uis assecurabit homo  
vnur sup terrā etiā si sup astra  
celi posuerit nidū suur etiā si in le-

*Z. i.*

## Prima pars

cto cōtēplatiōis dormierit Etia  
si māna deuotionis absconditum  
gustauerit Quid hec omnia? Quis  
non expauescat horrore vehemē  
fer. a medio lapidum ignitorū in  
sterq̄liniuz dānatiōis? Qñ in die  
illa duob⁹ exētibus in lecto vnum  
assumet ⁊ ali⁹ reclīqtur Qñ demū  
filij israel pstrati sunt i deserto q̄  
pane celi vescabant ⁊ inimicos su  
os eos qui mentiti sunt ei cibauit  
dñs ex adipe frumenti et de petra  
melle saturauit eos Ne si si glaz  
mā q̄siero illa p̄sus nihil ē Illa  
nihilomin⁹ d̄emnabit me Ne si  
gloriat⁹ fuero in dānatione mea  
q̄ i nihilo/terreat aplica tuba Si  
siquid habuero pphetiā et nouerim  
mysteria oia et oēm scientiam et  
si habuero oēm fidē Ita vt mō/  
tes transferam. charitatē autē nō  
habuero nihil sum Quis autem  
certus est sine miraculo charitatē  
se habē? Quid scis paup homin/  
tio si lumen aliqd intelligētic aut  
aliqd te por tenuis deuotionis vt  
detur dari tibi seruo neq̄. et hoc  
ad utilitatez aliorū vt illuminent  
vel calcscant tu dō instar cerei ac/  
censi redigeris in cinerez! Auerte  
hoc misericordissime deus. et si de  
te loquendū est si in te exultandū  
exultem⁹ cū tremore et doceamus  
cū humilitate querēdo vnicā glo/  
riam nois tui p seruos tuos do/  
minos et frēs meos qbus ideo  
de secretis sapientie tue loqui velle

# De mystica

mihi videoꝝ vt dimissis interiz ste-  
rilioribus studijs diuari cantibus  
aim ad m̄la inflāmet eos v̄bum  
spūs tui q̄rē te. i simplicitate cor-  
dis intelligē Porro q̄le est illud  
vacate et videte quoniā suavis ē  
dñs Stimulēt postremo sp̄i nō  
ita soli tradere se intellectui ip̄z ei  
rudiēdo q̄ affectus aridus. imo  
passionib⁹ horrescēs et sordescēs  
deserat Nam apud quos alios  
aut quonā poti⁹ loco altero do-  
ctrina hec de theologia mystica  
tradi potest. De si hoc ipsum at-  
tingere qđ opto denegatū fuerit  
ignoscat pcc̄is nr̄is deus q̄ plū  
qđ habē mihi videoꝝ desiderium  
aut tollat si impiū est et si fallor a  
si recte cōsci⁹ sū iustificet me i iusti-  
ficationibus suis ille q̄ desideriū  
paupm exaudit et p̄parationem  
cordis eoꝝ audit auris sua Iudi-  
caē pupilloꝝ hūili vt nō eponat  
vltra magnificare se hō super ter-  
rā. M̄is itaq̄ p̄locutis precipue  
ad fodiendū de p̄fūdo hūilitatis  
locū q̄ sine collapsu tota dicēdoꝝ  
fabrica solidetur Et ab oratione  
more diuini dionysij sumēdo exor-  
dium explicabo materiā disiūctiꝝ  
p̄ consideratōes seu annotationes  
in modū caplorum q̄tin⁹ auditor  
recrēetur int̄uallis et non ostiua  
ofusaq̄ locutione lassetur Nihil  
q̄q̄ noui allatur suz qđ nequeat  
in alijs sāctorū librī inueniri ab  
eis nimirū quid omisſū est! H̄eorū  
sententias meo ordine ac verbis  
explicabo

theologla

**T**ractat<sup>us</sup> iste de mystica theologia xliii. considerationes continet et octo ptes habet seu materias principales **P**rima pars est de q̄ busdam preambulis ad theologiam mysticam et a prima consideratione usq; ad nonā inclusuē **S**e cunda est de natura aie rationali et sex potētis ei<sup>a</sup> a nonā consideratione usque ad decimam septimā **T**ertia est de lūiositate dictarū potentiarū a decima septima consideratione usq; ad viceſimā p̄mā **Q**uartā de contemplatione meditatione et cogitatione a viceſima prima usq; ad xxvi **Q**uita de trib<sup>us</sup> oculis anime et de trib<sup>us</sup> affectionib<sup>c</sup> correspōdētib<sup>i</sup> i xxvi et xxvii. **E**xtra ē de acqſiſione theologie mystice q̄ de decem ei<sup>a</sup> differētis ad theologiam ſpecula tivā a xxvii usq; ad xxxv. **S**eptima est de amore et ei<sup>a</sup> triplici proprieate q̄ Ibi de raptu et extasi a xxxv. usq; ad xl. **O**ctaua ē de vi amoris q̄ amārem vnit cū deo et ſtabilitat req̄efit a q̄dorū gemitū usq; ad fine

## **S**equit prima consid.

de triplici theologia scilicet apia  
symbolica et mystica.

**H**liqua è theologia mystica ultra eam q[uod] v[er]o symbolica vel propria nominatur  
Ita enim segate tractavit de ea sub proprio titulo beat' Dionysius a scio diuinorum secretorum Paulo dicit' Cum enī scripsisset de theo-

CCCXLV

logia symbolica que utit̄ corpori  
reis similitudinib⁹ translatis ad deū  
ut q̄ eo leo lux agnus lapis et filia  
fūm quā dicit̄ de omnino m⁹. **E**nī  
preterea tradidisset theologiam  
ppriā p quā ex effectib⁹ reptis in  
creaturis p̄fici p̄ficiorib⁹ adepta  
tis surgim⁹ ad affirmādum aliq  
de deo ut qđ ē ens & vita a quo  
omnib⁹ deriuatū est esse et vivere.  
**T**andē addidit modū iuuentū  
deū pfectiorē ceteris q p abne  
gatōem & p excess⁹ metales tanq̄  
in diuina caligine videat̄ de hoc  
est in occulto & in abscondito ubi  
posuit tenebras latibulum suum  
qđ attēndens vñ ex pp̄his sub  
assertōe clamauit **H**ere tu es de  
abscondit⁹. **A**pterea h liber ititula  
tur de **T**heologia mystica Mysti  
cum autem in p̄fetra absconditū  
**P**rim⁹ liber deest apud nos **S**e  
cundo⁹ at de diuinis nōib⁹ appellat

**Cōs. n.** tractat abnegatiōem  
ſitutūrū et expletas

**Q**ueologia mystica instat  
ad sui doctrinā expiētis  
habitatis ad intra in cordi-  
b' animoꝝ denuotoꝝ **Sicut** alia  
duplex theologia ex his procedit  
que extrinsecꝝ cōfēdūtur **Cōcōra**  
enīz omniū doctoꝝ ē sententia ꝑ  
theologia mystica pcedit per ab-  
negationes ut **q** deus non ē leo  
bos lapis it. **Quis** aut̄ dicaret ꝑ  
theologia mystica solaz abnega-  
tionem oseck̄ nihil relinquēs de-  
deo positiue cognitū v̄l et p̄t̄ et  
sane cū anima nō nihil opetur et

## Prima pars

nō nihil patiat in tali statu cōstūtuta ut aliqd expiatur necesse est. Illa autē experientia q̄ intrinsec⁹ habet nequit ad cognitionē intuitiūam v̄l immediatā deduci illoꝝ qui talū in expti sūt. quē admodū null⁹ posset docē pfecta intuitiua q̄ cognitione que res est amor apud illum qui nūq̄ amasset. que simili⁹ res est gaudiū aut tristitia aut alia ex passionib⁹ intrinsecis aic si nūq̄ aliq̄ tali passiōe fuisse affect⁹. Hoc idē de cecis respectu coloꝝ. et de surdis respectu armōniarum dicit solet ihas vero cognitiones expimētales de deo interi⁹ vocant sācti varijs nominib⁹ sicut pro rei varietate multipicate sunt sup numerū. Vocant ac contemplationē. extasim. raptum. liquefactionem. transformationē. vniōnem. exultationē. Jubilū esse supra spiritū. rapi. s. in diuinā ca/liginem. gustare deū. amplecti spōsuꝝ. osculari cum. gignere deo. et parē verbum. Introduci in diuina cellararia. inebrari torrente voluptatis. currere in odorē vnguētorum suorū. Audire vocem eius. intrare in cubiculum. in pace in id ipsū dormire et requiescere ī.

**Consil. iij.** Anime rōnalis ca/ponit et iudicuz idote recte sentiētis cog/nitionem docto pfect p̄ho

**A**theologia mystica sicut inititur experientis pfectio ri certitudie cognitis Ita perfectior atq̄ certior debet iudi-

## De mystica

cari Null⁹ ambigit animaz rationalem p̄cellere. tuꝝ i essentia. tūm in virtute et opatione supra quilibet alias creaturas post angelos a quib⁹ minorata ē paulo minus. Pterea si p ea que facta sūt cognoscitur de⁹ sempiterna q̄q̄ virtus ei⁹ et diuinitas. ipse sane in illis effectib⁹ vel ex illis amplius cognoscetur quos pfectiores esse constat et certi⁹ q̄a certiores. Ex pimentū quippe q̄le erit ab extrinseco certum si illud qđ in intrinseco sit non certissimū ab anima ex piente iudicetur? Ex quib⁹ elicio pulcrum corollarū. Si si p̄bia dicatur scientia omnis procedēs ex experientis mystica theologia vē erit p̄bia. Eruditioꝝ in ea quolibz aliunde iudicē sint. p̄bi recta ratione nominant. Inde xp̄s erultauit sp̄u. Confiteor tibi inquit pat̄ dñe celi et terre quia abscondisti hec a sapientib⁹ et prudētib⁹ et reuelasti ea p̄uulis. Ita patr quia sic placitū ē ante te non merituꝝ. Dñi et sapiētia a p̄uulis locuta ē et lex dei p̄uulis dat intellectū.

**Consil. iiij.** Ostendit non posse

quenq̄ ptingē ad interiora sp̄us nisi doctū et experien-tia refertum.

**A**theologiā mysticā quā uis null⁹ attingat pfecte ignoratis ei⁹ principijs q̄ p̄ perpetiam interiorē accipiunt. Non est tamen ab eius doctrina danda vel accipienda desistēdūz Simili modo in ceteris scientijs

philo sophis fortunatus p̄m  
elī p̄sumat. Iustitio ip̄ q̄  
ignis et caloꝝ et capo frigidoꝝ  
guttipis lumen et p̄ficiunt  
tunc diametraliter non idem et  
nam euia de immiti⁹. Contra  
nos et talibus diversitate nō  
aut extrinsecum nisi quod habeat  
principijs aut monit⁹. Cogni-  
tio autem principiorum in calu nō  
sit habet q̄ solā frō et et  
viduitati q̄a narratio⁹ et tri-  
plicis oīom. Ad domin⁹ pro id  
que confidemus ad amus  
paucis sūt aut nūlē sc̄ie nam  
les ad quas vñdandas et au-  
sidas venit nūlē qui calū in  
dariū principia acceptint ab  
scientia propria. Sed mīra et  
apparet assertiōꝝ p̄ficiunt  
Sic proleme in astronomia  
Iocas et Galen⁹ in medicina  
Sic alii in illis et aliis scientiis  
dion facilem p̄ficiunt fac̄ cogni-  
tioñib⁹ nōcūt. Butagoras  
plus. Ante p̄bū in Paup̄. Qua-  
rum p̄ficiuntur discipulis  
vñlē quāquā mentis et dñs la-  
is crederet. Ut vñlē lumen  
elle ex crederint. Ceterū. Len-  
thus ait ad diligēti opacitatem  
Quāt̄ filia pene tua polat  
difficili matris. Sp̄uer nō  
accidenti ad vñlē crede.

**Consideratio quinta**  
erguit p̄spū p̄m in eruditis in  
ceteram experientis p̄fici ob⁹ alis  
locūditate. Apud p̄spū ḡplicata.

can. Nullus antedictus potest  
naturam possit et ipsa ratione  
in virtute et operatione ipsius opere  
litteras alias creare potest. Argu-  
los a quibus minime ipsius in  
ipsius genere iuxta quod ista li-  
teras sicut operari potest. Argu-  
mentum de mysteriis ag-  
regatis oritur auctoritate ap-  
plicata ratione amplius  
conveniens non sibi sed  
conveniens est ratione. Et  
ratione sicut in libro de mysteriis  
arguitur. Quod si ratione  
admodum amplius  
conveniens non sibi sed  
conveniens est ratione. Et  
ratione sicut in libro de mysteriis  
arguitur.

## Theologia.

philosophicis facit p̄mam p̄tem  
esse p̄spiciam Ignorato q̄pe q̄  
ignis est calidus et aqua frigida. &  
q̄ eclipsis lune sit p̄ interpositiōem  
terre diametraliē inter solem et lu-  
nam et ita de similibus. Conclusio-  
nes ex talibus deducuntur nō sortire  
tur certitudinem nisi qualiter habeat  
de principiis aut minorē Cogni-  
tio autem principiorum in casu nō  
si habeat habeat p̄ solā fidē et cre-  
dulitatē p̄ quā narrātib⁹ & exper-  
tis osētim⁹ Nihilomin⁹ pro scđa  
pte considerationis addamus q̄  
paucē sūt aut nulle sc̄ietie natura-  
les ad quas tractandas et addi-  
scēdas venient mīti qui taliū scien-  
tiaū principia acceperint ab expe-  
rientialia p̄pria Sed mīta ex aliorū  
a p̄patis assertiōib⁹ p̄supponunt  
Sic ptolomei⁹ in astronomia. Sic  
Ipocras & Galien⁹ in medicina  
Sic alii in istis & alijs scientiis stu-  
diosi fecisse q̄tidiū q̄z facē cognos-  
cunt Hoc viderūt Pithagoras  
plato Ari, et p̄bs n̄f Paul⁹ Quo-  
rum p̄m⁹ indicebat discipul⁹ suis  
ut q̄ quiquenīū filerēt & dictis su-  
is crederent Ali⁹ dicit sumēdum  
esse ex credulitate cōpendiū Ter-  
tius ait addiscēte oportere credē  
Quart⁹ filia pene vba posuit in  
dissimili materia Sopportet inquit  
actedentē ad deū credē

**Consideracio quīnta**  
arguit p̄sūptionē in eruditis & in-  
timam expientiā p̄fert oīb⁹ alijs  
iocūditate. sapore. & p̄spicuitate.

## CCCxi

**Q**uid nemo scit q̄ sūt sp̄us  
nisi sp̄lis q̄ in ipso est p̄p-  
rea discoli sūt & nequaq̄  
mystice theologie idonei auditō-  
res q̄ nolunt credē ut tādē intelli-  
gant Heritas hec tum ex se ipsa  
p̄bat. tum ex auctoritate prophe-  
tica robora. Nisi inq̄t credideri  
tis nō intelligetis. tū deniq̄z ex p̄-  
cedenti satis patet Illos e diuer-  
so possibile est mīta cognoscere p̄  
aliorū traditionē q̄ fidem presta-  
būt eis que sancti viri/ experti ta-  
liū. afferūt tā in smone q̄z i schiu-  
ra quib⁹ in nullo credē attēdite p̄  
ez q̄z inciuile q̄z discolū q̄z impīū.  
Eos itaq̄z fallē velle ceteros nul-  
lo pacto suspicari patet eoz vera-  
cissima sanctissimaq̄z p̄bitas. nīli  
lucro nulli q̄z honori inhians nec  
odio vel alia passione viciosa la-  
borans Falli autē eos posse in ex-  
pientia talie circa q̄lia p̄dixim⁹  
q̄s putaret? Adeo q̄ non vn⁹ aut  
alter ista dicit. 5 mille imo innū-  
mera sunt assertiones taliū. cōcor-  
dissime dicentū theologiam mysti-  
cam p̄ expientiā intimā colligi. Etā  
quoq̄ longe sublimiore & ultra q̄z  
dicti valeat iocūdiorē sapientiorem  
q̄z et p̄spicaciōrē existē supra cete-  
ras cognitiones ab extrinseco ve-  
nientes tanq̄ ille serpāt inter hei-  
betes et inertes. Ista liberrimis  
alis circūvolās et euolās supgre-  
diatur vniuersa. Qd si null⁹ est qui  
sibi discredi de suis expiētis inte-  
riorib⁹ asserēti ferret equo animo  
q̄z inciuile sit & irrationalib⁹ imo.

## Prima pars

q̄ destruciū omnis socialis cō-  
victus inter homines si tot q̄ tali-  
bus summe pbitatis et excellētie  
viris fides negetur Ipsi viderint  
qui non credunt

## Consideratio sexta ostē

dit affectiones internas nō posse  
plenarieb̄is exprimi.

**O**perationes interiores p-  
serit in affectu nō ita clā-  
re pferūt nec ita possunt  
sc̄ptis tradi sicut sentiunt̄. Et hec  
est ratio q̄re Ap̄ls dixit se audisse  
arcana verba que nō licebat ho-  
mini loq̄ quoniā illa min⁹ potuit  
tradere beato Dionysio exempli  
gratia. q̄ acceperat Rurs⁹ beat⁹  
Dionysi⁹ pl⁹ oceperat ex vobis apo-  
stolic⁹. q̄ scriptis derelinquē fas  
habuit Cui⁹ rei sensibile exemplū  
est in speculis semet q̄dam ordine  
aspiciētib⁹. Obscurior itaq̄ ē ima-  
go i pmo speculo q̄ res ipaſimam  
go deinde pme imaginis subob-  
scurior ē in secundo speculo et ita  
deinceps in tertio quarto et ceteris  
quousq̄ mutua reflexio cesseret  
euanescens.

**Consi. vii.** ponit causaz in-  
dicioz quomo-  
do erratur circa doctoz traditi-  
ones que vident̄ strarie cum sint  
sūme intelligibilib⁹ concordes

**D**ossible est hominē min⁹  
exptum deuotoz affectu-  
um plus in eorū disputa-  
tionē eruditū inueniri. Capiam⁹  
ex sūltudinib⁹ argumētuz Medici-

## De mystica

na quedā multa otinet q̄ in solis  
eruentis fundata supra q̄ sunt.  
Artū nihil phibet q̄dā inexptos  
taliū meliores esse ratiocinatores  
exptis. quoniā in cecis a nativitate  
potest inesse cognitio rationa-  
tua magna de multis q̄ p̄ visu so-  
lū primi habitat a multis alijs  
Ita enī de beato Didimo ceco  
tradit interpres eius hieronym⁹  
q̄ in disciplinis ill̄ q̄ visu capiunt̄  
vt sunt mathematice scientie sunt  
eruditissim⁹ quas sciētias m̄los  
videntiū oculos suis cōstat peni-  
tus ignorare. Cur igit̄ in re nra  
par euent̄ negabit̄ ut hō parū  
vel nihil deuot⁹ possit aliorū de-  
uotorū scripta studere cōferre ad  
inuisicem. vnu ex altero oclūdē vel  
elīcē impugnare vel fulcire. Hoc  
mō itaq̄ de fidei articulis vtiq̄  
non exptis quotidianū exercitiū  
theologice schole facit. Hoc oīde-  
ratio iūcta ceteris facit oīordiā  
inter dicta sāctoz q̄ ritari vident̄  
ad inuisicem qb̄dam dicentib⁹ q̄  
soli boni et deuoti cognitionem  
dei verā accipiūt. alijs cōtradicē-  
tib⁹ multos ex p̄bis paganis m̄-  
los q̄q̄ ex theologis neq̄ssimis  
scire plura de deo. nimirū cum et  
ip̄i demones credūt q̄ cōtremis-  
tunt Primi itaq̄ de scia expi-  
mentiu theologie mystice. Alij de  
ratiocinatua theologie symbolice  
v̄l̄ p̄prie mystice loq̄ volūt.

**Consi. viii.** ostendit fructum  
hui⁹ libri et quo  
in ea erratur qui eaz tractunt vel

## theologia.

trahiderunt et quomodo sit vel  
a quibus examinanda  
**E**xpedit scolasticos viros  
etiam deuotionis exptos  
in scriptis deuotis **T**heo-  
logie mystice diligenter exerceri  
dummodo credat eis **H**oc ideo  
vicitur primū qā quis nouit si tā-  
dem iphis ex familiaritati lumen col-  
locutione aggrauabitur ut solet  
quidē amor et ardor expundi ea  
que sola interim fide tenet et que  
docta ratiocinatione offerunt ad  
inuicē **I**gnitū eloquū tuū vche-  
menter ait ps. et seru° tu° dilexit  
illō **Q**uis at a pīnquaerit igni  
et vestimenta ei° non ardeat vel ca-  
leasant? **A**ursus ali° fruct° ē pro il-  
lis quos pīdicato lūpta ab hīmōi  
doctrina poterit accēdē ad amo-  
rē dei tā pīceptū remanēte eti-  
am frigido pectore ei° qui loquit.  
ut ex voce pīce que se non intelligit  
venit homo audīes ad pīceptus  
siles qles essēt si voces hūmōi  
articulate ab homine formarent  
**D**eniqz optum est multos habē  
deuotionē h̄ non secūdum sciēti-  
am quales pīcul dubio pīnissimū  
sūt ad errores etiam supra inde-  
notos si non regulauerint affect°  
suos ad normam legis christi **S**i  
preterea capiti pīrio pīrie si pru-  
dentie inheserint spredo aliorū cō-  
cilio. hoc in **B**egardis et turlipi-  
nis manifestū fecit experientia. dū  
itaqz sequebantur affectus suos  
sine regula q̄ ordine postposita le-  
ge xpī pīsumptio nequissima pīcipi-

## CCXlvii.

tauit eos vt dicerent hominem  
postqz ad pacē trāquillam spūs  
puenisset absolutum esse legibus  
dīnoꝝ pīceptorū quā pacē in eis  
causabat angelus sathane trāfī-  
gurans se in angelum lucis. hoc  
modo simulās pacem valde silez  
illi paci quā apls dicebat oēz ex  
upare sensum. **P**ropterea necesse  
est pro argutione aut directione  
taliū esse viros studiosos i libris  
eorū q̄ deuotionē habuerunt fī  
scientiam. eosqz nihil min' cōmo-  
nitos velim ne citius debito dā-  
nare presumāt pīsonas deuotes  
simplices in suis affectib' admirā-  
dis **W**bi nihil aduersū vī fidei vī  
bonis moribus palam inueniunt  
sed aut venerētur incognita sī  
lentio suspensam tenentes sētentia-  
am. aut concilio pītorū examinā-  
da remittant. peritiores aut sunt  
quos vīraqz instructio reddit or-  
natos vna intellect° et affect° alte-  
ra. quales fuerūt **Aug**' sanct' tho-  
mas **B**onauētura **G**uilhelm' pa-  
rif. et ceterorū admodum pau-  
ci cui' raritat. causā inferi' afferre  
conabimur **D**eniqz additum est  
in cōsideratione dūmodo credat  
eis **P**lioquin ipi talia scrutantes  
desicerēt scrutinio q̄ nō nisi laqos  
infidelitatis sibimet acquirerēt. et  
densioribus tenebris circūvoluti  
cearentur

**S**ecunda pars princi-  
palis est de natura ani-

nec ab artis theologie  
metaphysicis potest a theo-  
gia praeponere a theologia q  
et per se est. **Theologia**  
mystica sicut habet **Theo-**  
logia ergo de anima ratione q  
ut pro summa ratione q  
egitum carmine nra habet  
dictas inq nō res nomine  
Ita cum virtuosa est ita fecunda  
quicunque ipsa eadē existit  
quidam si sonet et in se  
les virtutes realiter vel altera  
parte differentes immo eo amplius  
quo virtus non tam unita q  
ta fortis est le ipsa dispersa.  
per sapientiam in deo pietate i  
devotione ut angeli locis p  
timis de trinitate q est fons  
felicis et bonitas et ira de en  
nis pietatis. qd habet qd  
distinctione formatur **Quia**  
caput rivotum q dicitur **Ego** sa  
ne non opio **Quid** si reatur in  
genio quod vites anime effere  
qd hanc natura distinctio nra  
us hanc iam sondat in intelligi  
tiam summae scbo in tone tunc  
in filialitate vel similitudine vel positi  
tam cognituum sensibili et hoc  
opere ad vites cognitives. & qd  
affectiones sponte mobilizat **Quid**  
mo in fundens seu metas apud  
**Secundo** in voluntatum vlaque  
scrum rationalem **Tertio** in appre  
hensionem animalium quorum virtutem  
vnde mor docebitur quas rationes  
comit. similitatem intell

## Scda pars

me rationalis et sex potentiss eius  
In nona consideratione usq ad de  
cimam septimam Ordine vero no  
na consideratio modum ostendit pro  
cedendi in hoc opere. exclusis min  
seruientibus propposito manens cir  
ca anime proprietates

**E**xpedit ad ipsius Theo  
logie mystice cognitionem  
speculatiuam adquirendam  
naturam anime rationali et eius  
potentias tam cognitionis qd affecti  
uas cognoscere Consideratio hec  
de se propria est quoniam ignorata  
natura ignoratur eius passiones  
Positis ergo eis qd oportunt aliquos  
esse Theologiam mysticam tradere  
dost qd generalitate quoad  
modum p̄sist et pro quib⁹ p̄sist su  
um studium eni volum adducere  
in omnem intelligentiam si de annu  
erit qd sic hec Theologia mysti  
ca et in qua vi anime reponit qd  
ratione separatur quo fructu quo  
ve sine oquiritur qd fieri ignorata  
anime natura nullo pacto po  
test Et quoniam doctrine mod  
optimus est p̄ resolutuas abstra  
ctiones dum fiunt vel usq ad pri  
ma principia p̄ se nota. vel usque  
ad simplices rerum quidditates  
eas a confusione accidentium qd ab  
inuolutione circumstantiarum forin  
searum. placet hoc loco ipsam  
simplicez aie substantias secernere  
qdā in varias denotationes  
uxtra multiplicatatem affectuum ab  
ipsa eadem producibiliū vt dicat  
talis qd talium elicitiua est et altera

## De mystica

quia aliorū In hoc itaqz mihi vi  
dentur formalizantes agere lau  
dabiliter docte et acute qd resoluti  
ones hui⁹ modi queant fieri quē  
admodum apud mathematicos  
abstractione a motu a materia. sit  
etiam abstractione puncti a tria di  
mensione. linee a duplice. qd supfici  
ei ab una Attū dum affirmat ul  
tra qd p̄ter omnē operationes intel  
lectus illa sunt in rebus taliter pe  
nitus qd liter intellect⁹ abstractus  
ea imaginatur qd sūt vniuersaliter  
qd distinctor eternaliter et cetera  
similia Ego procul dubio tota se  
tentia dissentio ab eis qd nō intel  
ligo qua ratione istud dictū pres  
tim in diuina simplicitate pro ve  
ro possit vel sano sustineri neque  
propterea abstractentū ē menda  
tium. quoniam eti nature rerum  
sic se habeant vt intellectus nego  
cians circa eas possit vti talibus  
abstractionibus ad faciliorē intel  
ligentiā nihilominus scire debent  
non taliter distinguiri rem eādem  
qualiter p̄t eā intellect⁹ in disticta  
secernere Alioquin res eadem a  
se ipsa reali distinctione differret  
Ita enim potest intellect⁹ concipere  
exempli gratia qd voluntas pro  
ductiva volitionis differt realiter  
a voluntate que volitionē elicit.  
sicut qd in eadem essentia anime  
intellectus et voluntas existentes  
ab eadem essentia quolibet ex pte  
rei distinguuntur Sz hec materia  
minus utilis est qd vt nos sua im  
pugnatō longiori sermone deti

quae sicuti. In hoc non potest  
venire formaliter quia non  
poterit nisi in modis quodam  
convenientibus. Non potest enim  
convenire nisi in modis quodam  
convenientibus. Non potest enim  
convenire nisi in modis quodam  
convenientibus.

## theologia

neat ab artistis p̄terea logica et  
metaphysicis potius q̄z a theolo-  
gis presupponēda ventilanda q̄  
est. presertim dum de Theologia  
mystica h̄monē habeam. Dicam  
mus ergo de anima rationali q̄  
ipsa pro diversitate officiorum. vi.  
agibilium distinctas vires habet.  
distinctas inq̄ nō re sed nomine.  
Ita enim virtuosa est ita fecunda  
quodammodo ipsa eadē existēt  
quēadmodum si otineret in se talis  
virtutes realiter vel aliter ex  
pte rei differentes immo eo amplius  
quo virtus non tam unita q̄z uni-  
ta fortior est se ipsa dispersa. si  
cuit sapientia in deo p̄fectior ē fīm  
deductionē ut aug⁹ vult locis pla-  
timis de trinitate q̄z est fortitudo  
iusticia. et bonitas. et ita de ceteris  
perfectionib⁹. q̄z si ab eis q̄libet  
distinctione secernatur. Qui ali⁹  
capiunt viderint q̄z recte. Ego sa-  
ne non capio. Atq̄ sic ut amur in  
apostolo quasi vires anime essent  
penitus in natura distincte/dūndē-  
tes p̄mo animam rōnale in intelligē-  
tiā simplicē. scđo in rōnes. Et tio  
in sensualitatē vel aialitatē vñ potē-  
tiā cognitivam sensualē et hoc  
quo ad vires cognitivas. H̄ q̄ ad  
affectiones p̄portionabiliter. P̄m  
mo in sinderisim seu mētis apicē.  
Secundo in voluntatem vñ appre-  
titum rationalem. Tertio in appre-  
titum animalem quarum viuum  
inde mox docebim⁹. Appras rōnes  
Concl. E. datus explanat prout

## CCC glossi

of lux anime et angelo simel et dei  
capat et quomodo varijs nomi-  
nibus in scripturis significetur  
Intelligētia simpler ē vis aie cog-  
nitiva suscipiēt im mediate a deo  
naturalēt quandam lucem. In q̄  
et p̄ quam principia prima cog-  
noscentur esse vera et certissima  
terminis apprehēsis. Principia hu-  
mōdi nominantur aliquā digni-  
tates aliquā cōes animi cōceptio-  
nes. aliquā regule p̄me incōmuta-  
biles et impossibiles aliter se ha-  
bere ut q̄ de quolibet affirmatio-  
vel negatio. q̄ totū est maius sua  
p̄te. q̄ intellectuū p̄fecti est nō in  
intellectu. q̄ spirituale corporali.  
ceteris partib⁹. q̄ si homo intelli-  
git homo vñit et similes. Quā  
vero fit illa lux naturalis. Dicit p̄t  
probabilē. Aut q̄ aliq̄ dispositio  
cōnaturalēt et cōcreata anime quā  
aliqui vocare videntur habitum  
principiorū. vel probabilit̄ q̄ est  
ipsamēt anima existēt lux q̄dā  
intellectualis nature derivata ab  
infinita luce prime intelligentie q̄  
deus est. de quo Iohes Erat lux  
vera que illuminat omnes homi-  
nem venientem in hunc mundū.  
Et p̄s Signariū est sup nos lumē  
vultus tui domine. Porro q̄r fīm  
Dion. vii. c. de diuinis nominib⁹.  
In p̄gressu rerum a deo fit con-  
catenatio quedam ut infinitū sup-  
moz sit primū in ferioz Angelus  
a quo minoratus est paulo min⁹  
h̄d qm̄ est intelligentia simplicior  
homine habet in sua natura illud

## Scda pars

quasi infimum quod homo habet in sua natura superimum ut sit in hac intelligentie vim. Intelliguntur absque medio alterius spiritu et duo. intellectus angelicus et humanus. quasi medium sit aliquod inter animam rationalem et deum. Contradicit autem Augustinus nihil esse superiorius mente nostra dicit preter deum. Attamen quod negaverit angelum non modo recte dicit superiorum anima nostra et deo primiorum quod perfectior est nullus utique. Dicamus idcirco quod utrumque a deo equum immediate tria suscipit que sunt natura gratia et gloria. Sed in reliquis sicut est inter angelos hierarchicus ordo. sic angelorum ad homines secundum tres actus hierarchicos quos frequenter nominat Dionysius qui sunt purgare illuminare et perficere et hoc respectu gratiarum et perfectionum secundum. Tercium enim visus hec intelligentie simplicis quoniam nominatur mens quoniam celum supremum quoniam spiritus quoniam lumen intelligentie. quoniam umbra intellectus angelicus quoniam lux divina. In qua veritas incomparabiliter lucet et cernitur non namque vero scintilla vel aper rationis

## Considerat. Undecima

rationis vim exprimit quomodo nunc intellectui nunc sensualitati deseruit duplice nomine appellatur

**R**atio est vis anime cognoscitiva deductiva velclusum ex promissis Elicitiva

## De mystica

quoniam insensatorum ex sensatis et abstractiva quiditatibus nullo organo in operatione sua egens. Hoc descriptione per ultimam partculam notat differre rationem a sensualitate quam vitetur organo. Per alias autem ab intelligentia simplici secerentur. Cuius operatione magis attenditur in receptione cognitionis simplicis a superiori luce deo. quod attendatur in deductione conclusionum quod est proprium rationis. sive principia suscepta sunt ab experientiis per sensum sive illa sibi presentauerit ab alto simplex intelligentia. Ex hoc vero duplici usu rationis nunc a superioribus principiis per se notis in lumine intelligentie simplicis. nunc ab inferioribus que per experientiam adquiruntur ut quod ignis est calidus sortitur ratio duplex nomine ut dicas portio rationis superiorum portio inferiorum. ut preterea dicatur habere duas facies. unam ad superiora. ad inferiora alteram. Imo ex hoc ponitur constitutum velut in orizonte duorum modorum spiritualis. sive corporalis. Eterna portionem rationis superiorum nomine viri et inferiorum nomine mulieris appellamus. Tertius enim viuicitatis et virtutis habet ratio dum superioribus intendit respectum illius quam trahit ex inferioribus quantum vir a muliere differt in virtute. Postremo ratio quodammodo alia nomina tribuum ut quod est celum medium in anima. quod est in umbra intelligentie simplicis sic intelligentia simplex in um

## Theologia

**Con sider.** Duodecima  
dividit sensualē virtutem quō p̄t  
p̄t interioribusq; sibi deputatis  
quō trāmittit lucide declarat.

**U**is cognoscitiva sensualis  
est vis anime vtens in sua  
operatione organo corpo-  
reo tam exteriori q̄ interiori ad  
ea que sensibilia sunt p se v̄l p acci-  
dēs cognoscēda. Cōtinuo apta  
est d̄fa h̄ virtutis ad duas virtutes  
precedētes. Cui' m̄plex est officiū  
multiplex q̄q̄ appellatio. Nā cum  
accipit immediate motiones ob-  
jectales rerū exterioꝝ et sic dicit  
sens' exterior in quicq; distinct' qui  
sunt v̄l' audit' gust' olfact' tact'  
**D**icitur recipit immediate sensatōes  
factas in his quicq; sensib' iudicās  
Inter eas. sic est sēl' cōis. **D**icitur cōs/  
ter ex iudicīs vel sensationib' fa/  
ctis in sensu cōi componit et diui/  
dit et sic dicitur imago v̄l' fātasia  
vel virt' formativa. **E**t si ex sensa/  
tis elicit insensata hanc estimati/  
uam nominam' que de p̄ficiu v̄l  
nociu d̄judicat. **D**ue p̄terea sit  
vires retentive specierū in absen/  
tia. **U**na pro sensu cōi q̄ imagina/  
tio q̄fīcī nominatur. **A**ltera p for/  
mativa et estimativa cui memorie  
nomen iudicū est. **Q**uarū omnīū  
virtutū cum suis organis sp̄lioꝝ  
manifestatio (q̄ ad p̄ficiū negocia  
ista sufficiūt) ad naturales et me/  
dicos referat. **P**orro vis hec cog/  
nitiva sensualis nūcupatur. aliquā

CCC xlii

animalitas. nonnūqz sensualitas  
quoqz celū primū vel īfīmū quoqz  
imaginatio quoqz vmbra ratōnis  
In qua rursus vmbra varij godo  
pro varietate suorum officiorum  
designant. Est itaqz sens<sup>o</sup> exterior  
nouissima lux potentie cognitiae  
qu deficit vel occidit in potētia so-  
lū vegetatiua vel nutritiua. dehinc  
sensus omnis (habes sub se hac  
lucem quasi in vmbra sua) reponi-  
tur in vmbra fantasie. Sicut fata-  
siam in vmbra estimatiue et hanc  
in vmbra rationis collocamus

## **C**onsideracō tredecima

*agit de affectiis potestis in gene  
re et species earum subdividit*

**O**nus libet potentie cognitiae correspondet portio  
nalis virtus affectiva. **E**t  
enim apprehenditur aliquid a po-  
tentia quod est oueniens sibi vel dis-  
conueniens et sub tali aliquo ratio-  
ne sibi subjicitur. exprimur anima  
applaudere quodammodo ad hanc  
apprehensionem si sit oueniens vel ut  
conueniens. et horre si sit ut discon-  
ueniens. **D**icam amplius nullum esse  
quod non habeat appetitum proportionabiliter ad finem qui sibi iure  
divine legis debitus est. **S**ed non  
dicitur hic appetitus proprius affecti-  
vus preterquam in rebus cognitione  
vulgariibus. **S**unt igitur tres vi-  
res affectivae proportionales cogni-  
tiuis scilicet **S**indensis voluntas  
et appetitus sensitivus.

Quo boni vel malum ostendit  
vi erat trahit apud. Quia  
vis non potest et legem hoc va  
lens concupiscentia trahit  
in lata formalitate spiritus rationis  
Ego dico et theologorum alter  
nisi haberet

Contra ergo non solum bo  
ni sed et bonis conuenire

Hoc precius animalis vel ho  
minalis i vis anime offici  
ua apta moueri immodic  
ioli ab appetitu scilicet

vita est dictio hoc exclusiva fol  
li nos virgeat conuerterea ut  
q; probabilis videatur. In appeti  
tione rationali possit immediate et co  
nitione scilicet soli moueri sic j  
ex deliberatione ronis. Unde q  
appetit in irascibilis et con  
cupisibilis secundum p; cas quin  
dicitur sicut obiectibus rationes p; m  
hunc appetitus quidam potuisse

videtur lenium nature se boni  
volentia facientes et hoc modi  
totus fictus mirabilis in animos  
mandibus respectu vel velut q  
proficationis qualiter non je  
revoi causa et apprehensione cog  
itationis scilicet ut q; plena hinc  
et non vito hordeatur p; ai tem  
re quodam. quod occursit fit am  
co praetere. q; somnia praudent  
futuris hysmet ingenui farnis con  
sonis aceruis circa de pluribus  
obligis numeris

Quo de mirabilis  
mirabilibus vel pulchris ad luce

## De mystica

cū principio vel scintillam intelli  
gentie ratiōe cuiusdā sue euolati  
onis et ardoris ad bonū v̄lpor  
tionem virginale anime. v̄l sumu  
lum naturalem ad bonū v̄l apicē  
mentis v̄l instinctū indelebilē aut  
aliquo tali nomine vt q; est celum  
supremū in affectiūs potētis Et  
ita proportionabilit̄ ad ea q; de po  
tētia cognitiua dicta meministis

## Consideratio xv variat

nomen  
appetitus i fm hāc accipit virtu  
tem appetit⁹ rationalis.

**A**ppetit⁹ rationalis ē vis  
anime affectiua apta mo  
ucri immediate ab apprehē  
sione cognoscitua rationis. Sic  
appetitus si sit respectu possibiliq;  
nominatur qñq; volūtas. Si cō  
sideretur respectu actus a se elicit⁹  
dicitur libertas. Si sit respectu ob  
iectorū non finaliū et possibilium  
dicitur electio vel appetit⁹ electi⁹.  
Et respectu actuū impatoz dicit⁹  
appetit⁹ dñiatu⁹ vel executi⁹. Si sit  
volūtas erequendi ea q; iā electa  
sunt dicitur appositi⁹. Et inclinatio  
ad hec erequenda dicit⁹ conscientia.  
Visi dicam⁹ q; conscientia duo im  
portat simul iudici⁹ i affectionē  
comitem. Si vero consideremus  
passiones motiuas hui⁹ appetit⁹  
rationalis sic dicitur generali no  
mine appetit⁹ rationalis affecti⁹  
vel affectio rationalis. Si autē sit  
respectu boni vel mali vt sic appre  
hensi p; rationem ipse appetitus  
dicitur concupisibilis. Si vero

## Sedē pars

### Consider. decimaq;cta

sinderisim mentis diuidit eius q;  
apprehēsionem fm quā tendit de  
clarat cū nominib; appropriatis.

**S**i dñs iheresis est vis anime  
appetitiua suscipiēs imedi  
ate a deo naturalē quan  
dam inclinationē ad bonum per  
quā trahitur insequi motionē bo  
ni ex apprehēsione simplicis intelli  
gentie presentati. Quēadmodum  
nanq; se habet intelligentia respe  
ctu veri primi et certi. Ita sinderis  
is respectu boni finaliū sine mixtio  
ne malicie simpliciter p̄strati. Qm̄  
simplex intelligentia sicut non p̄t  
dissentire talib; veritatib; agnitio  
ne habita qd termini significant  
Ita non p̄t sinderisis nolle positi  
ue principia p̄ma moraliū dū sibi  
p; intelligentiā ostensa sūt. Itum  
vero possit ea non velle hoc est in  
suspensiō se tenere cōis opinio af  
firmatiua tener p̄tem. Tertia hoc  
triply vti possum⁹ nōie sinderisis  
Aut p̄t est inclinatio talis de cu  
lius quiditate probabilitas ē vti  
q; talis qualem de quiditate sim  
plicis intelligentie posuimus. Aut  
sinderisis dicet actum huius vir  
tutis sequētem ex apprehensione  
hui⁹ intelligentie. Aut tertio dicit  
habitū ex actib; frequentatis inge  
nitum Non secus de intelligentia  
distinctio se offert p; virtute v̄l p  
actu ei⁹ v̄l pro habitu ex actib; de  
relichto. Sinderisim autē alijs nōi  
bus appellam⁹ vel habitū prædū

D. mythis

ci principiis vel finalibus  
generatioe causa ut actio  
oris a. arcuus et boni et pa  
tiorum virginitatis et fam  
lam naturalem et boni et pa  
mentis et voluntatis in operibus  
aliquo talis homo regredire  
supponit in affectu possumus  
ut p. amorem et p. amorem  
ut p. amorem et p. amorem

Confundatur sp.

agitatione et p. amorem et p. amorem

et p. amorem

H. p. amorem

animi statim aperte

affinitatem et similitudinem

boni et p. amorem

## theologia

Allud bonū vel malum presentēt  
vt arduū trascibil appellat. Quā  
uis p̄m p̄hum et sequaces he due  
vires concupiscibilis et trascibilis  
in sola sensualitate p̄prie radicent  
Sed p̄ug. et theologorū aliter  
v̄sus habet

**C**onsū p̄ponit appetitū aia  
lem non solum ho  
mini sed et bestiis conuenire

**H**appetitus animalis vel sen  
sualis ē vis anime affecti  
ua apta moueri immediate  
solū ab apprehēsione sēstiuia Ad/  
dicta est dictio hec exclusiva soluz  
ne nos vrgeat cōtraversia vtrin/  
qz p̄babilis videlicet An appetit  
rational possit immediate ex cog  
nitione sēstiuia solū moueri sic p̄  
ex deliberatione rōnis Hunc qz  
appetitum in irascibilem et concu  
piscibile secernim⁹ p̄ eas que mor  
dicte sūt obiectales ratōnes p̄ter  
hunc appetitum quidam posuisse  
videtur sensum nature ad bonū  
vel malum saluantes et hoc mul  
tos effectus mirabiles in anima an  
mantibus respectu tal vel fuge vt  
prosecutionis qualismodi non p̄t  
reddi causa ex apprehēsione cog  
nitionis sēsual vt q̄ p̄sente hoste  
et nō viso horrescut p̄ll cū tremo  
re quodam quod econtra fit ami  
co presente q̄ formica prouidens  
future hyemē ingentē farris com  
ponit acerū. et ita de pluribus  
absqz numero Quid v̄o mirādū si  
corpa animaliū ducant secretis  
instinctibus vel pulsibus ad suos

## CCC l.

fines quādo in corporibus alijs  
min⁹ p̄fectis min⁹ qz organizatis  
tot mirabiles ad suos fines ose/  
quendos naturales tract⁹ inue/  
nimus imo plurimi sunt rerū vari  
aram ad inuicem tales tractus  
quoqz fine ignoramus vt ē tract⁹  
ferrī ad magnetez. et maris ad lu  
nam et allorū ad alia hūc āt sen  
sum nature iam in om̄i re posuim⁹  
qui alio vocabulo lex nature vel  
inclinationē naturalē v̄l directio itel/  
ligentie nō errantis p̄t nō iari Et  
nihil ab hac positione dissentim⁹.

## Tertia pars principia

lis ē de luminositate dictaz potē  
tiarū a xvij cōsideratione usqz ad  
vicecumā p̄mam Ordine vero xvij

## Cōsideratio xvij.

**S**Ex iste potentie tres cog  
nitiae et tres affective lu  
mina quedā s̄t q̄ p̄ cōside  
rationez lucis corporee facilius  
cognoscunt̄ Itaqz sol iste natura  
lis sic in efficacia v̄tutis p̄stātior  
ē ceteri corpib⁹ Ita similitudinē ma  
torē hz cū spūalib⁹ et ad eoqz cog  
nitionē ḡgruētiori manuductiōe  
deducit Sic dīc beat⁹ Dion. vlt.  
de cel. hierarch⁹ Est āt sol illustra  
tius alioz. eoz insup q̄ alterabi  
lia sūt calefactiū quoqz duorum  
apportionalia gerit in se natura q̄/  
libet rōnal. qm̄ lucz p̄ cognitionē  
et caleficit p̄ amorem Qis p̄terea  
effect⁹ p̄sertim immanēs p̄ducit  
a tali natura rationali dici mereat

## Tertia pars

lumen aliquid aut ratione claritas in cognitiva, aut caliditatis affectiva aut simul utriusque. Non enim forte contingit repire cognitionem que non sit formalis aut virtualiter quedam affectio. Sic affectio non videt posse secerni quoniam sit quodam experimentalis cognitionis. quippe non potest significare et neutra potentia effectum suum causat fere affectum suum cum sine altera quoniam ad cognitionis causationem potentia affectiva sic ad affectionem generandom cognitionis concurrevit. Effectus autem semper sue cause quedam similitudinem est et immagine. Sic preterea videtur lucem non esse sine calore sicutem virtuali. Caliditas quoque lucis productiva recipitur. Ursus quemadmodum lux et calor mutuo se fortificantur in productione ignis facile est aduertitur ubi calor flammam et flama calor in generatur. Non aliter existimandum est virtutibus istis cognitionis et affectivis quoniam ex mutuo cursu ordinato ad inuicem sit operatio et tanto maior atque perfectior quanto virtus quilibet cum qualibet extiterit vniuersitatem. Deinde lux solis se diffundit dispariter per varietate mediorum aliter i desiderante aliter i raritate aliter i medio perspicuo et diaphano et per uno. aliter in obscuro turbido et spizzo atque nubilo. Quam sicker diffusionem variat perspicuitas atque distantia multiplex quoque obstatorum vel specularum dispositio non vnde reddit lucis radiantis imagines. Sed per diuersitatem incidentiarum radiatum varietatem. Attedamus interim

## De mystica

divinam lucem quedam proportionaliter similitudine sole se coicare non tam naturali necessitate sed liberalissima et genitiva charitate his quidem claris his vero obscuris. Dat enim se lucidius intelligentie quam rationis utriusque limpidius quam sensui. Exemplum sensibile ad hoc manuducendum est si diuersa vitra opposuerimus radios solaribus secundum propinquum et distans per lineam rectam inter solem et oculum nostrum. Constat inter duo quelibet specula esse spaciū ubi lumen solis aliter et aliter inspicere posset. Ita ut posterius lumine appareret quedam umbra vel adumbratio si ad precedens patitur hoc in candelis dispariter lucentibus nocturno tempore contra parices inspicimus ubi lumine unius alteri maiori collatum umbra videtur si certis obiectibus sua lumina sunt confundi recernimus. Compares tales de operatione colorum et passa aliter et aliter disposita aduertitur facile est.

**C**onsil. xviii. sex potentiarum sunt capacitate. scilicet opinionibus et theologorum quae medicorum et pharos sensibus super hanc cloquitur.

**P**er iste potentie non solum lumina quedam sed etiam quae luminosarum illustrationes capaces inueniuntur ipsas speculrationabiliter comprehendimus. Quam est ostendere qualiter sex iste potentie capaces sint luminosarum illustrationum. Ethoc quidem agemus modo manantibus presumptis virtutibus ab

Theologia  
alii sicut ratiocinatio illi iocentia et  
qui est usus rei illustrat umbras  
nras platonicas immortales non John  
et anime et efficientes eo etiam formali-  
ter autem qui formaliter non inveniuntur  
operatione creatura beatis. caro a cogni-  
tione incorporeo illo afferuntur.  
Quodcumque nullam operationem operari  
potest ratione vel materialis  
ratione purum hoc in deo ponit  
aperte hoc positio quae ad ratione  
vel quibus immutationem de ge-  
nere caelesti formalis magis quam effici-  
entis hoc imitatio maneret refert  
Dicitur et aequaliter de ea esse posse  
rationali cognitionem in uno et  
volitionem et amorem et insufficiam  
tam insimilem sive capacitate quam  
actuam seu vitalium elementorum insimilem  
rationale. Cetera haec imita-  
ginationem est pars articulus quaeque  
Dunsina et Galilie de beatitudine  
intelligitur non fuerint huius  
imaginatioi ducentes finem. Quod  
sunt etiam aliquando iocentia et veluti  
quodcumque inveniuntur in illis  
rationibus ab eisdem efficiuntur et  
eis aequaliter efficiuntur pulchritudine  
geminantes. Nec mirabitur quicquam  
si hoc aliquis dicere vult cuicunque  
qua celebris opinio de potentie  
sive intellectus sive voluntas tamen quaeque  
sit accidentia quicquam in essentia eius  
ratiocinaria distinctione ab ea. Natura  
dilectus coius opus quoniam angelis  
potest species omnium seruacrum ad  
sicutum quod cognitiones suam  
non aequaliter a rebus novas atque nu-

## Theologia

alii fuerūt nō nūlī q̄ diceret deū  
qui est lux vera illustrāt animam  
nřaz p se ipm immediate nō solū  
actiue et efficien̄ sed etiā formaliter  
aut q̄si formalit̄ Nā inquiūt s̄  
ognitio creatā hec p̄t. cur a cog-  
nitione increata istud auferretur?  
Prēpti cū nullā l̄pfectionē depen-  
dētis subiectiōnis vel materialis  
inhesionis ppter hoc in deo pone  
spellat Spec positiō q̄a ad vita-  
lem quādam immutationē de ge-  
nere cause formalē magis q̄z effici-  
entis hāc imutāti manerē refert  
Dicūt ex osequēti deū esse posse  
aie rationali cognitionem smo et  
volitionē et amore et iusticiā nō  
tamē immēse h̄p capacitate q̄dā  
actiua seu vitalit̄ eleuabili eiusdē  
anīme rational. Cōtra hāc ima-  
ginationē est parisi articul⁹ qnqz  
Alicēna et Algasel de beatitudi-  
ne intelligētaz vñ fuerint huius  
imaginatiōis doctores fuisse Nō  
defuerūt alii ponentes lūia q̄dā  
creata alia a substātia aie veluti  
q̄dā habit⁹ inatos sibi esse isepa-  
biles ab eadē essētia aie et q̄si ab  
e adē effluētia seu pullulātia atqz  
germinātēs Nec mirab̄t̄ quispiā  
si hoc aliqui dixerūt cū fuerit arti-  
qua celebris opinio de potentias  
aie itellectuaqz volitua tal⁹ q̄ ipē  
sint accidētia quedā in essētia aie  
radicata distintaqz ab ea Nota  
est insup cōis opinio q̄ in āgelis  
ponit species omniū cōcreatās ad  
saluādum quō cognitionez suam  
non accipit̄ a reb⁹ nouā acq̄ mu-

## CCCC

tabilem Circa hoc vñsatur cōtra  
uersiā inc̄ platonicos. q̄ p̄ipareteli-  
cos. dicēte aristotele p̄ipareticoz  
principe q̄ aia est tanquā tabula  
rasa in qua nihil depictū ē ſe Pla-  
tone ecōtra dicente nřm addiscē  
non esse n̄iſ quodam reminisci  
q̄uis adhuc dictū istō a diuerſis  
varie exponatur Una expositio  
tacta ē de specieb⁹ contractis q̄s  
platonici in anima nřa sicut nos  
in angelis posuisse vñi sūt Alhs ei-  
cōtra certatib⁹ fruſtra h̄mōi spēs  
poni cū aia ipa fit imago omniuz  
rerū q̄ scđm ouerionem ad has  
vel illas res actuāt in cognoscē-  
do absqz noua cognitionis alte-  
rius formatione quēadmodum  
speculū habēs ī ſe imagines rerū  
ſi eſſet virtus cognoscitua ipam  
cognitionem hui⁹ modi rerū in ſe  
met a ſemet accipet a p̄ipinquieri  
ſilitudine imagines tles ſeſe cog-  
noſcerent et in vñā rē cōcurrerēt  
Illa res p hāc ſuī cognitionem  
earū ſoni quarū est imago cog-  
nitionē oſtenderet q̄qz mutatio  
de non cognoscētē in cognoscēs  
et ecōtra difficulter nō tñ ſonino  
im̄pbabilit̄ eſſet ſaluabilis Huic  
ſcilicet imaginationi contradicit  
parisi articul⁹ Dicamus deide  
illud in quo ſones fere cōueniunt  
eſſe. s. cognitiones q̄ affectiones ad-  
q̄ſitas tā actuales q̄z habituales  
illustrātes p̄dictas ſex potentias.  
q̄uis alie q̄ alie. Nā cognitionuz  
alie ſe ſoplexe alie incōplexe q̄daz  
in ſola apprehensione. quedaz in

## Prima

assensu existit. et assensu non parua est diuersitas. Quidam sunt euidentes ex cognitiōe sola eminop. alii p expiētiā. alii p demonstrationē. Quidam vero sunt inevidētes et talium alii certi alii incerti. Alii causātur ex probabilitate rationū sumptaz p intrisicas apparentias. alii per extrisicas ut ē auctoritas dicētis. Denique magna est diuersitas int̄ irradiationem sensualē et rationalem. Sed et inter sensuales irradiationes tam ab extrinseco q̄ ab intrinseco distictio multiplex iuentur. Similic in affectiū actib' vel habitib' assignabil' esset varietas ad p̄dictos cognitiuos actus vel habit' quoq; naturā affectiū oſe, quūtūr Postremo fides nra quo ad hoc ponit multos habitus et qnq; act' infusos ḡtuitos i vira- q; potētia cognitiua et affectiua q̄ru p̄ntiali collustratione et virtuali q̄dam irradiatione spiritua- liter illuminatur aia nra p istos ad hoc p illos ad illud. In numero taliū sunt fides spes charitas tres theologice virtutes dona se- ptem sp̄ssandi prophetie et reuelationes et siqua sūt dona talia que diuidit sp̄us vn' et multiplex dās vnicuiq; pro ut rult. Ex his itaq; om̄oratis de suscepione lumino- sap̄ illustrationū p has sex potē- tias p̄spicuū fit sicut ad debak p̄ ipsiis speculis r̄dnabiliter opam.

**Concl. Et** p̄dictarū potētia

rū susceptionis pu- rioris luminositatez cū aduersio-

## pars

ne exemplo sex speculoꝝ et āgelo- rū cognitionem elucidat.

**P**ter sex potentias p̄nominatas quanto aliq; fuerit purior et lumino- sior tā ex se q̄ ex adiūcta illūlati- one tāto fit ad theologiaz mysti- cam aptior. Hoc aptitudinē in p̄- dictis potētis ad theologiam mysticā intelligim' vel formaliter in se susceptive sicut intelligētia ca- pit eam vel ministerialiter et qdā/ mō dispositiue sicut sēl' ad eādē p̄disponit qua consideratione hoc modo exposita nos ipam ex p̄ce- dēte p̄ similitudinē in speculū ma- terialib' manifestam'. Sunt itaq; sex specula sibi inuicem catenata et resipientia se mutuo ordinata ad lumen et calorem solis suscipie- dū fm̄ p̄pinqui' et remoti' nunc a superiori nunc ab inferiori. Cēstat p̄ speculū qdlibz quāto erit puri- us in se et luminosius ab extrinse- co tāto erit aptius ad operationē suā et alioꝝ in tātu p̄ et mutua actione et reactione fiat splēdidi' qdlibz ex illis nisi aliud obstitue- rit imo ex obstante varia potē- rit effect' aliq; r̄puta imago vñ- color resultaē q̄ absq; cōcursu tli- neq; appareret. Vigilat dixim' nisi aliud obstituerit quoniā specu- lum qd̄ esset soli p̄pinqui' tāta ra- diatione eiusdē sol p̄fudi posset a superiori p̄ ipse actiones aliorum speculoꝝ ab infimis nō tā p̄ tūc illuminaret q̄ obumbraret. Ide- dicim' de intelligentia diuisa p̄ a superiorib' suā luce caput q̄a tunc

subiectus aliqui creverint et con- sumant et ad p̄tēm collati- ten inferni q̄uis in hoc tūcū- cent specula materialia quoniam sp̄cula duas facies habent p̄spicue q̄ no rām̄ cognoscere possit. Quae p̄speculū p̄- riuolum data p̄tē r̄tū tal' vñ- goet p̄olitice p̄ partē eque fu- na dūmēto poterit a superiori et inferiori p̄tē lumina sua suscip- et tūcū tūcūtra p̄tēta. Hoc manifesti- et in agib' et alib' ostendit simul eque cognoscit tūcūtra in mem- eterna quoq; temā filiorū in mem- imitationē gerunt aliq; ex via- rō' ex speciali gratia et ratione habitatione ut inferno vñ- monstribimus.

**Concl. Et** ostendit corrupti- onem illarū sit po- tianum et capiam que poterit reformati

**P**enalē materialia faci- multorsus dēformata et inficiata et corripūt in his dēformis debitis q̄ib' ab extrinsecis q̄ib' ab intrinsecis. min' inicit deformitas et vicio in speculis sp̄cialib' et p̄tētū quā tres sūt cognitiū affectus p̄tē numero. Ex p̄spicua etiam fine sūt audire doceat nos q̄ sepe epis- fārāmata et erroris et fidei rep- resentationes obiectus capiūt. Et p̄tērea et p̄fētōnes fortiori- ter et horribile rām̄ fumi q̄d̄ et aligōis vel infideli et venenosū annos nras obumbrat frēpāt.

## Theologia.

subobscuroz aliqui crederetur ex  
ouerione ei ad potētias collucē/  
tes inferius q̄uis in hoc diuersifi  
centur specula materialia quoni/  
am spūalia duas facies habent  
preftim ea q̄ nō vtunq̄ organis  
corporalib' Quorū speculorū spī  
ritualium tāta p̄t esse virt' tal vī  
gorū q̄ solidatio q̄ parit eque su  
ne detrimēto potuerit a superiori  
et inferiori pte lumina sua suscipe  
et tenere suscepta **I**boc manifestū  
est in āgelis et alīs affirmatis q̄  
simul eque cognoscūt temporalia q̄  
eterna quoꝝ tenuē similitudinem et  
imitationez gerunt aliꝝ ex viator  
ib' ex speciali gratia et vehemēti  
habituacione vt inferi' dōsio duce  
monstrabimus

**Conſi. XX.** ostendit corruptio  
nem illarū sex potē  
tiarum et causam qua potuerunt  
reformari

**P**ecula materialia sicut  
multotiens deformātur  
et inficiuntur et corrūptūt  
in suis actionib' debitis q̄siq̄ ab  
extrinseco q̄siq̄ ab intrinseco nō  
min' incidunt deformitas et ifectio  
in speculis spūalib' sex potētiarū  
q̄rum tres sūt cognitiue affectiue  
pari numero **E**xpiētia etiam sine  
silitudine docet nos q̄ sepe epis  
fata simata et errores et fede rep  
sentationes obiectales occupiscē  
tie **P**reterea et passiones sordide  
tete et horride tanq̄ fumi q̄daz  
caliginosi vel infecti et venenosi  
animas nřas obnubilat fedant

## CCCLii.

atq̄ omaculat **P**reftim i p̄maria  
et nouella talū apprehensione ve  
lut in pueris ab originali macula  
que animā nřam cū omnib' potē  
tib' suis ad hāc miserabilem tra  
duxit agguationem vt e celestib'  
ad frena et ab intelligibilitate ad  
brutalitatē deploret mersam **I**bō  
inquit ap̄ba cū in honore essz nō  
intellexit op̄at' est iumētis insipiē  
tibus et filis fact' est illis **E**t insi  
gnis poeta Terrenis q̄ hebetant  
artus moribūdaq̄ mebra Nihilo  
min' ab istis emerge et sursum eniti  
hec virt' hoc labor est vt cū aplo  
nīa ouersatio sit i cel cōtra exclā  
mationez satirici dicentis **O** cur/  
uas in terris asas et celestū ma  
nes **I**n hoc p̄cipue versatur ipa  
cuius naturā inq̄rim' **T**heologia  
mystica quā p̄ penitētiā q̄ creduli  
tatem euōgelij adipisci et nō alik  
fas habem' sicut restat ostēdēdū

## Quarta pars p̄cipua

lis agit de contemplatione meditati  
one et cogitatione usq; ad .xxvi.  
Considerationē Ordine vero xxi. cō  
sideratio describit actiones potē  
tiarū sū generali divisione

**U**notitia clarior **T**heo  
logie mystice possit habe  
ri prodest inq̄rere quidi  
tatem cōtemplationis **S**i quidē  
appriate loquēdo sicut cōtempla  
tio est in vi intelligētis cognitiua  
**I**ta i vi sinderisis affectiua repo  
nitur mystica **T**heologia p̄t in  
fra dō illuminātē vocē conabi

Z .i.

## Quarta pars

mur Superest i*gīē* recto ordine vt  
postqz describere studiuimvires  
cognoscitias in homine qd distinximus  
in genere tres virtutes cognoscitivas s*.l.* imaginatione ratio  
neum et intelligētiā Et tres affecti  
uas proportionales que sūt appeti  
tus sentiu*s* appetitvolitu*s* seu vo  
luntas et appetitquidā supiorq  
sinderis nominali per eo qd sedē  
apprehēsionem intelligētie Nunc  
ad simonē de actibeorū quantū  
ad rem qd tractatur ad elucidādū  
attinet veniam Et qr notiores  
sunt actus intellectu*s* qd affectie  
potentie magis enīz sed doctrina  
tradendi sunt nō pīgeat permitus  
illos describē nominatiū Sunt  
autē tres termini generales qd  
maxime vsos fuisse vidco eos qd  
de cōtemplatione per modū artis  
locuti sūt cogitatio meditatio cō  
templatō Et hi termini qdqd aliquā  
promissue sumant ab aliquibs sicut  
eandē rem per ipso*s* significare cō  
tingit. nihilominv distinctas habēt  
significationis rationes quas per  
facile et difficile per utile vel inutile  
sentūt aliqu Inde cogitationem  
sic eē descriptā a venerabili Rich  
in suo de cōtemplatione qd habc ma  
teriā elucidauit vsqz ad sudamē  
tu*s* mgrm suū hugonē inseccutus  
inuenis Cogitatio ē in prouid*e*rie  
obtutv circa sensibilita*s* ad euagatio  
nem pronu Meditatio est pulsus  
anime obtut*v*i veritatis cognitio  
ne seu in cōsitione per hēmēter occu

## **D**e mystica

patus **Contemplatio** est pspicar  
q̄ liber aie id est expeditus animi  
stuit" i res spiritales spicula  
vſqzqz diffus" et in diuina specu/  
la suspens" **Cogitatio** igit vagae  
et serpit sine labore et fructu **Me-**  
**ditatio** nitit et intendit cū labore  
et fructu **Cōtemplatio** circuuo/  
lat et circuferunt sine labore q̄ cū  
fructu **In cogitatione** est euaga/  
tio **In meditatione** inquisitio **In**  
**cōtemplatione** animatio **Hanc**  
deinde cōtemplationē ramificat  
in varias species et varie de q̄b"  
nō est stati dicēdū p singula **S**z  
maxime requiredū esse arbitror  
**Unde** facilitas tā i cogitatione  
q̄ in cōtemplatione oriatur et in  
meditatione difficultas **Hoc** eni/  
me p expressū legisse non memini  
q̄uis sit cōsideratione dignissimū

**C**onsi. exponit ratione rū  
facilitas surgit cogitatiōis

**Q**uod **igitatio facilis est quia**  
formatur immediate vel  
ex sensationib<sup>z</sup> actualib<sup>z</sup> vel  
ex fatalesmatib<sup>z</sup> passim occurretib<sup>z</sup>  
et ultra non nitit. **Quemadmodum**  
nacq<sup>z</sup> sens<sup>z</sup> nros cū omni facilitate  
circūducimus mō huc modo illuc  
objectis sufficienter p̄sentatis. **E**t  
similiter nulla est difficultas i cetero  
su fatalesmatū q̄liūcūqz nā euagā/  
tur p̄sentaturqz nob etiam inuitis.  
**C**onfestim apparet ratio cur cogi/  
ratio q̄ s̄m talia formatur et hec  
insequitur nullam patit difficultatē.

## Theologia.

tem **V**idemus hoc i pueris vide-  
mus hoc in hominib' otiosis q i  
talib' querut oblectationem quia  
nullū asserunt i cōsiderādo labo-  
rem **S**ed de his vere enūcianit h/  
mo ppblicus **N**ouit dñs cogita-  
tiones homin qm vane qr sūt fine  
carentes somnioqz similes **N**on  
enī ad aliquē sine vtilē ordinat  
imo frequēter cū homo in talib'  
se oblectauerit tristis manet

**Conside .xiii.** meditatis  
et difficultate  
et labore exponit exemplum ta  
philosophicis q̄s poetis de or  
pheo virgilio et heraule

**D**icitatio difficultate sor-  
titur ex eo q̄ vltra sensa-  
tiones actuales vel fata-  
mata passim occurretia ipa-  
nitie  
vtra ptingere vel in aliq̄ fixa sta-  
re Expituit in se crebro q̄libz stu-  
diosus difficultatem que est i sistē-  
do ad aliqd attēte considerātiū co-  
gitationē sine diuerticulū ad alia  
Et hoc dū fit cogitatio iā trāsit  
in meditationem nō vt cogitatio  
desinat esse h̄ vt desinat esse cogi-  
tatio **Q**uis itaq̄ nesciat fortissi-  
mos esse motū actuales sēsū nūc  
hos nūc illos esse similiter cōtinu-  
uz fluxū fātasmatiū nūl's ignorat.  
pterca sensualē motū vnire ant  
flūstātia fātasmata cohibere vel  
fistere vel supgredi et ad aliq̄ cer-  
tam cogitationem suā sū determin-  
natis lūnicibz claudere op' est val-  
de nō habituatis et insolitis neq̄

CCCLift

fieri potest absq; illo qui claudit  
certis limitib; mare et ponit ēmit-  
num fluūtib; ei? sicut in vtre ḡre-  
gans aquas ei? At vero difficultas  
hec augetur et sit labor insus-  
picabilis dū anim? denudaē nitit  
tur cogitationem ab inuolutione  
accidentiū hoc est circūstātijs lo-  
ci et temporis et aliorū que p̄sem-  
tat sens? ut absolute et nude q̄dōt-  
ates rerū appareat q̄si nō cōuo-  
lute tempori et loco. Dat exēplū  
diuinus Aug? de consideratiōe ve-  
ritatis et bonitatis quas dum in  
sua puritate meditari satagim?  
confestim occurrit hec vel illa bo-  
nitas Et hec vel illa veritas in p-  
ticulari et sit cogitatio nřa cū tē-  
pore et loco ut dicit notant phs  
i. metaphysice Pertinet ad hoc esti-  
mo poeticas illas fictiōes et ima-  
ginatiōes vnā de orpheo cytha-  
risante et erudice quā ad inferos  
vilespsā euehere nřitit ad superos  
Et alterā apud virgiliū de Enea  
trāscrite ad cāpos elios. Et ibi  
om̄em intelligēte q̄ futura erāt p-  
enatatio nē maris et obdormitio  
nem cerebri Nō enī tales viri q̄s  
pro theologis habuit antiquitas  
oclose fabulātur Orpheus est vir  
splētie dedit? q̄ p aurate vlebur/  
nee citbare modulos hoc est per  
debitā et armonicā moꝝ opositio  
ne sistere facit flumina defluētiū  
desideriorū. oponit quoq; et mā-  
uescere facit ferinos et brutales  
affectus Deniq; compellit siluas

## Quarta pars

rigidas prauarū inclinationū tā  
simatarū qz ad q̄sitarū ad suū vo  
luntatis arbitriū sequi. **O**rphe<sup>e</sup>  
euridicem habz sponsā illā de q̄  
gloriabat sapiē quē esisse sibi spō  
sam sapientiam assumē vel accō  
modati<sup>o</sup> euridicē accipiam<sup>o</sup> vim  
intellectualē datam homini ad  
considerationē supnorū illec vis  
dum p̄ prata florentia placabilū  
obiectorū vagatur mordet a ser  
pēte voluptatis latētis sō herba  
formositatis sicut dīc **A**rl. q̄ voi  
luptas furata est intellectū spisse  
sapiētis h̄ vulnus inflictū trahit  
euridicem ad inferos que hec so  
la iam infima cogitat. **I**n his sol  
cōuersat̄ nō potēs dīc cū **A**plo  
**M**īra cōuersatio in celis est. **I**ulne  
rata igīt deducta q̄ euridice. i. vi  
intellectuali ad inferos p̄ mediuz  
serpentis sic ad l̄am tentatio ser  
pentis p̄mos illos gentes sapien  
tissimos derisit i baratz ois illi<sup>o</sup>  
miserie qualē apud inferos sō me  
raphora cōgruis exemplis poete  
figurarūt. **O**rpheus vir sapiē de  
plorat amissam diugē quā ad su  
pernas auras conat̄ rursus edui  
cere quo canente & lugente silent  
furie infernales passionū carnali  
um cerberi latratus nō audiē q̄a  
res cū t̄pis lapsu nō concipiunt.  
**A**nim<sup>o</sup> p̄terea q̄ pressus aī erat  
lapide molari frenē curiositatis si  
cū siziphus vel q̄ agitabat rota  
volubili mūdane occupatōnis sic  
yron. vel q̄ lacerabat a vulturi  
b<sup>o</sup> mordacis voluptatis sic tici<sup>o</sup>.  
vel q̄ esuriebat et fistiebat int̄ aq̄s

## De mystica

et poma sic auar<sup>o</sup> tantal<sup>o</sup> nūc in  
trepide in req̄em sui ouertū cū il  
lo q̄ dicebat. **C**ōuertē aia mea in  
req̄em tuam. qz dñs bñficit tibi.  
**I**n̄t̄ hec lamenta et efficacia car  
mina iubēt curidores orpheo red  
di ea tñ lege ne rursus ouertat in  
tuitū. **S**z heu noctis xpe fūminos  
orpheus euridicem suā vidit p̄di  
dit. octidit. **N**os hec fabla respi  
cit q̄unq̄z in superū dī mentē du  
cere q̄ritis. nam q̄ tartareū in spe  
cus lumina reflexerit quanq̄z p̄ci  
pūi trahit p̄dit dū vidit inferos  
illec **H**ocē. **A**d hanc sūiam facile  
tradiūt p̄nt fictiones alie de enea  
h̄giliano et h̄ulez perseo descen  
dētib<sup>o</sup> ad inferos. itez etigen  
tib<sup>o</sup>. **S**z hec interi sufficiant p̄ spo  
liatione egyptioz & christianorū  
ditatione.

**C**onsū. **xviiiij.** quō crescit et  
causāt contem  
platio oñt p̄ plures similitudines  
exemplares & vbi xpr̄ie reponit.

**O**ntēplatio facilitatē bz  
tum ex habitib<sup>o</sup> p̄ medita  
tionē ad q̄sitis. **T**ū xpr̄e ab  
stractione & repetitionē intelligētie  
a sensibilibus. **T**um sepius xpr̄e di  
vine ḡre collustrationē in diuina  
specula subleuantē. **M**editatio ni  
mirū si debite fiat transit i ontēpla  
tionē sic cogitatio i meditationē.  
**F**acta enim sedula inq̄sitione veri  
tatis denudatis insuper p̄ vehē  
mens studiū rep̄ q̄ditatib<sup>o</sup> ab ac  
cidētib<sup>o</sup> circūstātib<sup>o</sup> generat̄ ha  
bit<sup>o</sup> ex frequētatione depurat̄ lu  
men intelligētie. fitq̄ lucidi<sup>o</sup> q̄nto

i tendo frat̄ filiu cognitib<sup>o</sup>  
impin̄t Pro cui' manuadū  
pāpēt̄ imagināt̄ orationē  
ad om̄i. **A**g. in lacr̄e tñ. q̄  
fit aliis tōp montē articulū valde  
dō cu' cauau noz rem neg  
rubes attingēt̄ h̄ec de olimpo  
narrat. **A**l. **E**cū vero op̄imis  
le dñi p̄dūto noz mīma tāca  
chilic umbroitas inquietor. p̄  
cōmītēt̄ et quāzōa incorpō  
cōnt̄ radio p̄ solariū cū ceteris  
nūcēt̄ p̄p̄tūmō. vt sine venti plu  
mues grandines fulgura et fl̄e  
Confat̄ h̄c p̄p̄t̄ cōfūt̄ o  
los suos ad serēnum lumen solis  
cū dñi soli cæstus et i dō  
regione pura et tranquilla coll  
eaus. **C**ur' op̄poli cōuenit dñi  
inferiora dilabit. **A**l. h̄c cōplū  
rep̄p̄t̄ illū p̄s. Quis ascēt̄  
montem dñi aut quis habet i le  
co sando i **D**ictio q̄z illa dñi  
puloni monēt̄ cæstū ralce  
cōfigurat̄ et h̄s ad illos apē  
ct̄t̄s figura h̄c et ceteris  
mōj̄ in monte hyd̄a. ut nō  
dī vocūt̄ et Sonorāt̄ nōc.  
et hac re sensibū observationē  
nīam ad tres virs animi p̄p̄t̄  
tas que sit intelligentia ratio len  
sualitas seu imaginatio. Et cog  
mus sensualitati intimo monēt̄  
tationē medio supēmo intelligi  
ta. **I**ntēnūt̄ ḡf̄iaflare possit  
in ore intelligentie fine delapl̄a i  
inferiora i p̄a poterit liberō inau  
tu conīquaq̄z semet diffidēt̄ nōc  
aut h̄c retro nūc dētrōt̄ nōc

## Theologia.

ē tenebrositati sēsualē cogitatiōis  
impīmixt⁹ Pro cui⁹ manūductiōe  
palpabli imaginem⁹ ūformiter  
ad diuinā Augl. in suo de tri. q̄  
sit aliqz sup̄ montē excelsū valde  
Ad cui⁹ cacumeni neqz venti neqz  
nubes attingat sicut de olympo  
narrat Arl. Subt⁹ vero quātus  
sit descēl⁹ p̄eliuor ad infima tāta  
est illic tenebrositas. inquietor p̄  
cōmīxtionez et quādā incorpora  
tionez radioz solariū cū ceteris  
impressionib⁹ vt sint venti pluiae  
niues grandines fulgura et silia  
Constat B exēplio q̄ hō limpidi⁹  
liberius et expediti⁹ circūfert ocul  
os suos ad serenū lumen solis q̄  
celi dū sōlim⁹ cuectus est ⁊ i qdā  
regione pura et tranquilla collo  
catus Cui⁹ oppositū euenit dū in  
inferiora dilabit⁹ Ad B exēplum  
respicit illud ps. Quis ascendet i  
montem dñi aut quis stabit i lo  
co sancto ei⁹ Ductio qz illa disci  
pulorū in montem excelsū valde  
dū figurat⁹ est ihs aī illos apta  
est satis figura sicut est ascensus  
moysi in montem synai dū e me  
dio vocat⁹ est Conuertam⁹ nunc  
ex hac re sensibili ūsiderationem  
nřam ad tres vires anime p̄scrip  
tas que sūt intelligētia ratio sen  
sualitas seu imaginatio Et cōpe  
mus sensualitatē infimo montis.  
rationē medio. supremo intelligē  
tia Inuenim⁹ q̄ si aia stare possit  
in arce intelligentie sine delapsu i  
inferiora ip̄a poterit libero intui  
tu circūquaqz semet diffūde nunc  
ante nūc retro nūc dextrosū nūc

## CCCLIII.

finstrorsū Et hē ocul⁹ ūtēplatio  
nis qui in Adām ante lapsū viua  
cissim⁹ purissim⁹ et expeditissimus  
fuerat Nūc ve nob⁹ Totus vere  
extinctus est sic ocul⁹ rationis ob  
tenebrans et ocul⁹ sēsualitatis fe  
re obruptus Attendam⁹ rursus i  
hac similitudine quēadmodū hō  
stans in ūpcilio montis talis vi  
det libere cū volet non solum ea  
que iuxta se sūt h̄ etiam ea q̄ subt⁹  
se agūt⁹ Et multo liberi⁹ mltocqz  
clarus qz habitātes inferi⁹ imo  
purū ab impuro clarū a tenebro  
so ūscernet qd apō inferiores vel  
nūqz vel raro fit. Non aliter aia  
que in arcē intelligētia puehi me  
ruerit et illic ūcta ūterit ūspectabilis  
veluti de ūrsū ea omnia q̄ in ra  
tione et sēsualitate agsūt⁹ Iudū  
cabit ūsup in luce sua et p̄ lucem  
suā de oib⁹ tāqz ex regul⁹ abstra  
ctis et eternis innititur fm quas  
habet regulari certa oia Exēpla  
ad B sumi possēt in omni arte ha  
bente regulas suas fm qz iudi  
cant periti in arte hac vel illa de  
singularibus ūspectantibus ad ar  
tem suā qd utiqz nequeūt ūpiti  
Ille p̄terea q̄ p̄ncipiorū ūnoticiam  
claram et p̄fectā haberet ūderet  
in eis et p̄ ea conclusiones ab eis  
dēducibiles clari⁹ qz ūpē ūclusiōes  
in se ūdeāt⁹ ab eis q̄ nō p̄ p̄nci  
pia conclusiones earūdez acce  
runt Ex his p̄tēfactū habemus  
q̄ pacto ūtemplonis ocul⁹ ūfacilis  
ēt expedit⁹ dū habet qnqz ad qsi  
tio ūt diffīllima. Patet ūsup in

Platonis est ceterum quoniam per  
vires oculi et non vias  
mentis. De his dicitur in libro tu  
veritatis. Bernardo ad fr  
de mente dei Centralium. Et  
go in suo de facilius et  
excellenter. Et hoc usq; dicit  
et bonum. Solus enim certus viatu  
nos solos insequitur. Alii m  
gis iniquam ratione intelligere  
sofridas reglas ariduas et secundum  
num Tertii ytra hec oia claus  
la sapientem in quoniam region  
et pericabilitatis per omnes fluctuationes et confus  
infringit defensio et cogitatio  
in auro quoniam libertatis fin  
allungunt et euolant et iam no  
nus videt distret coruus vita a  
terris homini. Et dicitur hec  
per se. Sed de illis de oper  
et laudabimur. Illis solitari qu  
tu edocens de tenebris et ranc  
moris et rascia et passionum et  
ruperis negotiis.

**C**onsil. xxviii. ponit illa qd si  
intelligentia de  
pure possima  
pars est vita non  
templativa. et  
**A**bstraccio qualem stemo  
platio requirit compleri  
nequit p imaginationem  
neq; p solam rationem. Itaque sicut  
ratio virtus superior et abstractio  
or qd sensualitas vel imaginatio  
qm pot abstrahere qditates recip  
atione accidetum et formae oce  
pt specificos et generales absolu  
tos qd non pot imaginatio. Sic vis  
illa qd ponit superior ad rationem  
et nominat intelligentia adhuc  
abstractior est qd ratio qd in acti  
bus rationis abstractis a fantasma  
tibus translat ad cognitionem etenim  
et incorporeorum que nullam habet  
fantasmatum illusionem. Et dum h  
irradiatione suscipit ab inferiori  
quia dum superior et divina luce  
suffundit non oportet. Et h psp  
ciu est qd contemplatio incepit qd

## De mystica

per solam imaginationem et imp  
fecte p solam rationem. quamvis  
utraq; virtus adiuuat si limitibus  
suis coteata est. Quos si qd voluer  
it supergredi reddit homo vel fa  
tisticus vel insanus in imaginatione.  
vel erronee iudicatis in ratione. sicut  
apud non nullos visus est qui ovm  
insequi credunt elevatissimos vir  
ros et abstractissimos in suis mo  
dis cognoscendi. negligunt autem tenet  
modum eorumdem in abstracte vnde  
do. et utilia studedo. Hoc ad se supra  
se nihil aliud referunt nisi fantasias  
et errores quantumlibet ipsi eleuatorum  
doctorum uba tenere videantur. Sic  
enim apud talcm quilibet illud vir  
gilianus de insana. Male dat inq  
sine mete somnum. Et h est qd reddit  
multos ex eis qd dicunt formalisat  
tes in fabula et risu uno in insanis  
qd p sola imaginatione et ratione  
querunt illud qd p intelligentie depur  
rationem erat inveniendum. Quo  
autem intelligentie depuratio et  
qualiter fiat posterius quantum dñs  
processerit aperietur.

## Quinta ps principa lis agit de tribus oculis anime et tribus affectionib; correspondenti bus in xxi. et xxv. consideratione Ordine vero xxvi consideratio ponet tres cognoscendi modos sive tria genera hominum ad hos dispositos.

**R**es cognoscendi modi sunt  
qz vnus aialis dicit vires  
marie oculo carnis. Alius  
rationalis vires pro oculo rationis.  
Tertius spiritualis utens oculo utrum

## Theologia.

plationis sic distinxerunt diuini homines tres oculos et tres viuendi modos. De his Aug. in libro de vera religione Bernardus ad fratres de monte dei Carthusianorum. Et Hugo in suo de sacramentis et super ecclesiasten. Idem itaque quodammodo ex hominibus viuere non eleuatur aut eos solos insequuntur. Alii magis insequunt ratione intelligentes abstractas reglas artium et scientiarum. Tertius ultra hec oia eleuant se super rationem in quandam regionem eternitatis et perspicacitatis et super omnem fluctuationem et confectionem infinita desiderio et cogitatione. In auram quamdam libertatis serenam assurgunt et euolant et iam non minus videbunt differre eorum vita a ceteris hominibus quam distat hoies a peccatoribus. Sed quod est hoc de optime et laudabilissimum. Ille sol est quem tu eduxeris de tenebris et umbra mortis et vincula eius passionum duperis nocturnarum.

**C**onsilium. ponit illa quod vis mentales affectiones haec non sunt et ideo inter eas ponit differentias.

**A**ribus pronominatis cogitatio meditatio et contemplatio. tres affectionis manieres correspondunt quod sunt cupidio vel libido seu concupiscentia. secundo deuotio vel tristitia seu compunctionis aut oratio. tertio dilectio non que cunquam habet extatica et anagogica id est sursu ducens et rapiens in di-

## CCCLX.

uina. Si de te ostenterit peto ut non magnopere calumnia fiat de nominibus. non enim accepi ab aliis talis circum affectus distinctione nominum quoadmodum de cognitionibus reperio. Sed tamen interi dicamus quod si cogitatio est in puidus animi obtutus ad euagationem prius Ita sequenter ad talis cogitationes si sit de obiecto delectabili sequitur affectio in puida et vaga sine utilitate et fructu. et hoc mihi satis congrue videbatur appellari libido seu cupido vel concupiscentia. Porro ad meditationes que est puidus aie obtutus in veritatis inquisitione et celestialibus rebus inuentione vehementer occupatus sequitur quodammodo affectio alia a horum ad res taliter questas et inuentas si non sit indispositio aie. Et hec affectio est puida et non vaga cum difficultate et fructu. Et hec interim vocem deuotorum comprehendit aut oratio id est affectus spiritus et humilis vehementer et fortiter tendens et nitens in amore prime veritatis et bonitatis. Denique contemplatio que est libera et expedita consideratio eorum que meditatio cum ingenti difficultate perquirit habet suam affectionem in aia disposita suorum dilectionem sicut liberam perram expeditam et abstractam. Et hac ratione vocari potest extatica dilectio vel iubilatio que ultra devotionem addit facilitate et iocunditatem inestimabilem et inexpressibilem et exuperantez omnem sensum. Et hec est sapientia dei in mysterio abscondita.

## **Sexta pars**

ea s̄bec ē mystica theologia quā querim⁹ q̄ ad anagogicas ⁊ sup/ mētales excess⁹ deducit quā aliquā noīe caritatis aliquā caritatium a/ morem lego nose appellatā Pro/ pterea nō fallit q̄ dīc ḡtēplationē fine d̄llectione nomē ḡtēplatiōis nō mereri Sed nos vñ ab alte/ ro secernimus vt p̄ciosior habeāt inq̄stio veritatis ⁊ cognoscamus qm̄ app̄iate loquēdo sic cōtēpla/ tio est in vi cognitiua intelligētie sic in vi affectiua correspōdēte re/ ponit mystica theologia

## **Sexta pars principia**

lis agit de adq̄sitiōe mystice theo/ logie et de ei⁹ decē differētēs ad theologiā speculatiuā a xxviii. vs/ q̄ ad xxxv. considerationē Ordine do ē considera⁹ xxvij. Ordinū modū pueniēdi ad mysticā theologiaz eāq̄ plurib⁹ diffinit diffinitionib⁹

**O**nūtētē affectū q̄ p̄ investi/ gantē intellectū Ipa q̄q̄ ceteris parib⁹ eligibilior est et p̄fectior q̄ theologiā symbolica v̄l xp̄zia de q̄ est ḡtēplatio Sic dilectio p̄fe/ ctior est cognitione. ⁊ volūtas in/ tellectu et caritas fide s̄pec secū/ da ps p̄ nūc supponit q̄uis non sim nescius de p̄babilitate positi/ onis opposite apud multos ⁊ ma/ gnos Sed p̄ p̄ma pte cui respō/ det deductio ad q̄situ nls ambi/ git qn depuratio seu purgatō po/ tentie affectiue fiat p̄ fmonē peni/ tentie in compūtione ḡtēptione ⁊

## **De mystica**

oratione que rugire facit a gemi/ tu cordis Et q̄uis dicat p̄ Ha In meditatione mea exarcescer ignis scilicet deletionis meditatio hec non pro veritatis inquisitione attenta sic descripsim⁹ h̄ magis p̄ op̄ūctione sequēte sūpta est s̄bū autē op̄ūctionis difficultas ma/ gna ē valde ap̄d nō exercitatos et eos q̄ corruptos adhuc habēt s̄el⁹ ab adolescētia Quēadmodū enim ligna viridia aqueo plena humore vir recipisit calorē ignis et in situdinē ei⁹ accēdan⁹ h̄ p̄ce/ dūt exufflationes multiplices De nitentia est etiā depulso h̄ūldita/ tis talis ac euaporatio sic existi/ mare cōuenit de eo q̄ calorē spūs sancti in se recipere deb̄z et fm̄ eū trāsatur⁹ ē in amore purū et piū si nōdū desiccatur⁹ sit a sordidis affe/ ctionib⁹ et h̄ sit initiative p̄ penitē/ tiam Unde Greg. in Omelia de ceco p̄ penitētie lamēta mētis fa/ cismata depellat Qd cui⁹ xp̄lio rē elucidationē attendēduz est p̄ theologiā mysticā sic possum⁹ de/ scribē Theologia mystica ē mo/ tio anagogica h̄ ē surū ductua in deū p̄ amore feruōū et purū Alič sic theologia mystica ē expi/ mētal ḡgnitō hita de deo p̄ amo/ ris vniuersi op̄lexi Alič sic theolo/ gia mystica ē sapia. i. sapida noti/ tia hita de deo dū ei sup̄m⁹ aper/ affectiue potētie rational p̄ amo/ rem vniū et vnit Wel sic p̄ Dio/ nyshū vñ. de diui nominib⁹ Theo/ logia mystica est irrationalis et amens et suita sapiētia excedēs

b. p̄ 200

s. prop̄. str.  
200

d. m. p. j.

theologia  
laudāns fcas suam deceptio/ nes agi intelligētiū in multis  
theologicis speciis vñmā ⁊ m/ illa vñmē p̄lūmā inten/ Cōf. p̄p̄. p̄nt̄ differentia/ ram et p̄ficiam̄ Et in quan/ tum multis p̄lūmās auxiliis  
theologia mystica ⁊ theo/ logia p̄cūlātua si sc̄cū/ tur rationes p̄p̄ias cō/ dentiā differētia et multis nō  
p̄ueritātia multiplicia forru/ Quāda p̄cipiālā differētia f/ ur ex libido vel potentia q/ nū licet veraq̄ sit in alia ratione  
li. Nōtūlomin⁹ distingido p̄/ ras anime fm̄ rationes suas  
s. vñm̄z est Speculatiua theo/ gia et in potentia intellectua  
ius obiectū est vñp̄ Mystica re/ reponit in potentia affectiua  
p̄o obiecto boni alligant⁹  
hac autē differētia inveni⁹  
rationes abiectales q̄i obiecta  
speculatiua theologie est verum et  
mystica theologia et specula/ tia quā alio nomine ḡtēplatione v/ cim⁹ q̄m̄ vñtag⁹ est in fugaciō p/ ratione anime et nō in folo seruā  
imaginatione nec in ratione foli  
Hoc autem portio anime re la/ dictū est varijs nominib⁹ appelli/ ar Et haber duos virtutes re/ tuos oculos seu duo officia q/ uia est intelligētia ret et affecti/ ua amaciua boni Dūm⁹ autē in  
ap̄p̄. p̄ficiālā imaginationi p̄ficiālā

## theologia

laudates Ihas autem descriptio/  
nes apti intelligem si multiplicez  
theologie speculatiue dñtiā et my/  
stice deinceps voluerim intueri.

**Cōsī. xxvii** ponit differentiam  
in theologia mysticā et speculatiua. Et in quibus  
conueniūt multis declarat exēplis

**Q** theologia mystica et the/  
ologia speculatiua si secū/  
duz rationes proprias cōsī/  
derant differētiā ex multis nō sū/  
ne conuenientia multiplici sortiūnē.  
Prima et p̄ncipalis differētiā sūi/  
tur ex subiecto vel potentia quo/  
niā licet utraqz sit in anima rationa/  
li. Nihilomin' distinguēdo poten/  
tias anime sūm rationes suas ut  
.S. dictuz est Speculatiua theolo/  
gia est in potentia intellectua cu/  
ius obiectū est vēp Mysticā vero  
reponim' in potentia affectia cui  
pro obiecto bonū assignam'. Ex  
hac aliā differentiā inuenim' sūm  
rationes obiectales qm̄ obiectū  
speculatiue theologie est verum et  
mystice bonum. Conueniūt tñ in  
h mystica theologia et speculati/  
ua quā alio nomine cōplationē di/  
cim' qm̄ utraqz est in superiori por/  
tione anime et nō in solo sensu vel  
imaginatione nec in ratione sola  
**H**ec autem portio anime ut sup/  
dictū est varijs nominib' appellā/  
tur. Et habet duas virtutes vel  
duos oculos seu duo officia qz et  
sūp̄ est intelligētia veri et affectia  
seu amariua boni. **Dixim'** autē in  
superiorib' qz sic voluntas rationi et  
appetit' sensual' imaginationi p̄ser-

**CCCvi**

tur. Sic suo mō ē de affectia cor/  
respondēte intelligētiae pure. p̄te  
rea dñi ista vis superior exī i affe/  
ctum suū ipsa dicit qdāmō leuaē  
se supra se et qdāmō sup̄ferri. In/  
de fit vt actus talis nomine sup/  
mentalis excess' vel sup̄ spūm. et  
sūm eū qz dicit qnqz sup̄ se ipsuz  
qnqz extra se ipm. **N**ui' rei aliquā  
exemplū accipe possum' et cōfide/  
ratione eoꝝ que sepe in ipa sēsua  
li vtute fūit. In qua videm' tā in  
nob̄ qz in brutis qz qnqz ipa sen/  
sualitas in suis actib' cognitiuis  
p̄manet sine affectu illoꝝ que vel  
audit v̄l intueſ. **S**epe tñ p̄ auditū  
vel aspectū qrūdam obiectorū ip  
sa tanto opleſ affectu vt iā quasi  
saliat extra se et tota gestiat velut  
si equi potitur campo liber apto  
Hoc mō sēsualitas aliquā se qz nō  
capiēt et se deserens tō nitit in rē  
desiderata se effundēt. se trāſferre  
se vñire imo illā penit' qz intror/  
sus penetrare. **Q**uid de talii oculi  
nōne sc̄illāt? nōne nō micāt? **N**ō/  
ne quātū dāk ipis tremuloso ful/  
gore diffūdunt. **T**rāſferim' h exē/  
plum ad vim intelligentie sup̄iorē  
cōiderādo q̄litatē ci'dū sine affe/  
ctu in sola cōgnitione iac̄. **E**t dū  
trāſtit in affectū talii q̄lia cōplac̄  
**A**dducam' p̄ manudictione hu/  
ius ea qb' mystice theologis ates  
vtūtū exēpla. **P**rimū qdē de aq  
in vase q dū apponit igni calescit  
p̄mo se otinet in vase. **S**z dū fer/  
uescit et bullit vñdet qdāmō se ip/  
sam non capere sed excedere atqz  
sup̄ferri vtute caloris. **S**ic mens

## Sexta pars

nōdū amore calescēs intra se ipsam continet se. Sed spū feruoris amore concepto supgredit̄ qđā mō semet ipsaz q̄i extra se saltitās atq̄ volitās. Aliud q̄qz exēplum inducam' de radīs solarib' cadē tibus sup speculū oceaniū q̄ ex vnitio eoꝝ cursu cōburūt stuprā efficiuntqz flāmā supuolātem. Sic intelligētia nřa illustrata d̄tēplatione serena celestiuꝫ qñqz qđē remanet intra se ipsaz nō incalescēs neqz ardēns. Qñqz vero tāt' amoris ardor cōcursu radioꝝ celestiuꝫ exoritur ut i affectū se erigat nec se capiat neqz cōtineat h̄ iubilat et exultat ex quib' tertia ocludit differentia.

**Consi. xxx.** Scholam ostendit ad descendus speculatiuā et mysticā cum alijs differentijs theologie quomodo q̄ se habeat inter doctosq; fideles ideotar;

**S**upersunt alie inter has  
theologias speculatiuaz  
et mysticā dñe sūpte et  
ad q̄sitionis eaz̄ varietate **Una**  
q̄dem est qr̄ speculatiua theolo-  
gia ratiotinationib⁹ vt̄t̄ dformit̄  
ad phicas disciplinas **I**deo scho-  
lasticam cā vñlñratoria qdā appels-  
lant. q̄uis nō sufficient iste scho-  
lastice exercitationes nisi quis stu-  
dio vehementi nitat̄ habē con-  
ceptus proprios et ēminos eorū  
que tradita sunt a sūmis docto-  
ribus **A**liqñ tales theologisant  
solis auribus corporeis sic pueri  
vel pice neqz vere intelligētes de

## **D**e mystica

quib' loquitur neq; de qb' affir-  
mant nihilomin' tñ sepe eis no-  
men extentim' theologoz. **M**ysti-  
ca vero theologia sic non vsatur  
in tali cognitione lratoria sic nō  
habet necessariam talem scholā  
que schola intellect' dici pōt. sed  
ad q̄rit p scholā affect' q per exer-  
ciciū vchemens moraliū vtutum  
disponentiū animā ad purgatio-  
nem et in theologicl. disponētib'  
eam ad illūinationez in beatissi-  
mis vtutib' eā p ficientib' pportio-  
nabilit ad tres act' hierarchicos  
q̄ sunt purgare illuminare et pfice  
**E**t hec quidē schola p̄t dici scho-  
la religionis vel amoris. sic intel-  
lectus dīcēd' est schola scientie vñ  
cognitionis. **S**z qm̄ plerūq; eue-  
nit etiā in brutis vt ibi sit maior  
affectio vbi parū est cognitionis  
sequit' q̄ ad spandā huius theo-  
logie mystice doctrinā nō est ma-  
gna sciētia opus p̄sertim ad q̄fita  
**N**ā ogn̄to ex fide q̄ de' est tot'  
desiderabil' tot' amabil' affectia  
portio si purgata/ si illuminata/ si  
disposita si exercitata sit cur nō in  
illum totalit' desiderabilē et totū  
amabilez sine plurimo libroz stu-  
dio tota fere totaq; rapieb' ? **E**x  
q̄ illā ocludim' dfntiaz qm̄ theo-  
logia mystica lz sit sup̄ma atq; p-  
fectissima notitia ip̄a tñ p̄t habe-  
ri a qlibet fideli etiam si mulier/  
cula vñ idiota **D**e theologia ho-  
speculatiua alis null' ambigit. ad  
cui' adeptionē sicut in metaphysi-  
ca grammatica logica et philoso-  
phica disciplina cū forti exercitio-

## Theologia

etiam clara ingens regrunt. Ita  
ut gratia desuper cum his fundat  
sicut apostolis et sicut fuerunt mundi cor-  
dibus quibus permittit visione dei et  
humilibus amicis dei quibus de-  
finita et occulta sapientie sue et  
omnia quae audiuit a patre suo nota  
facit. Sic in Antonio magno. sic  
in aliis multis sine lysis fratoria ut  
ita dicam theologia donata est.

**E**x pmissis oculis suis cum beato  
Bernardo ad fratres Carthusianos  
de monte dei. Theologia specu-  
lativa nonque in aliquo perfecta est sine  
mystica. Sed bene ecclatra. Et ex hoc  
sami per sexta dicit quoniam nunquam aliquis  
intelliget ab aliis apostoli et prophetarum quan-  
tum illa resonent exterius si non  
imbiberit affectum scribentium. ne  
enim alii conceperent eorum abhorren-  
tiam animo generabat. Ecce quippe  
crebro de coloribus monere audies  
de illis utique disputare poterit  
diserte et acute quamquam nihil in illo  
cordis arcano prophetarum eorum que  
disputat. acceptus. inscripsit.

**C**onsilium. **E**xxxi. eos quibus prophetarum  
da est mystica theo-  
logia instruit duorum filiorum ex exemplo  
Iusti multis qui clerici res-  
ponsi sunt aut sapientes respon-  
sibus aut theologi nominantur  
occultum est homo de mystica  
theologia. Sic plurimis illis fatis  
et simplicibus fidelibus tamen tradidit  
hinc traditum dicitur septima sumpta  
ex modo publicationis. Beatus  
enim Dionysius plerumque ostestat  
discipulum suum Thymothelum ut nul-  
lus impitorum hec audiat. Imperi-

## CCCLviij.

tos vocans eos quae vel non sunt fideli-  
ves (nam haec theologia propter esti-  
tudinem) vel qui tumentes iam phobia  
maleorum viventes concubant pedi-  
bus suis sordidis quicquid non  
sapiunt. quicquid etiam non intelligunt  
canino dentes lacerant. Neque quod  
euangelica parola Nolite sanctu-  
dare canibus neque margaritas pectorum  
ciatis annos porcos. Sed ecclatra sim-  
plices. quae quidem fidem habent per  
ea consurgentes ad vnitum amorem  
cum deo quo sit nempe per for-  
tem contritionem mortificatiuam  
sensualitatis trahentes eos de vin-  
culis pectorum suorum et mansionem  
apud eos facientem. Attestante  
Isaiam super humilem et quietum  
et trementem filios suos requiri  
escit dominus Iacobus nihil prohibet fieri  
verbis apud tales de theologia  
mystica que amor est et amore  
quiritur. cum ei diverso sapientes in  
oculis suis sine casto amore lan-  
guentes circa pugnas verborum ab  
hac arcere conueniat. Carnal enim  
homo non sapit ea que deisunt. Co-  
natus sum in quodam vulgari tracta-  
tulo per palam ista facere quodam ex  
emplo. Sunt duo filii patrum unius  
optimi. Sit unus ex ipsis curiosus et astutus  
et in inquisitione confessionis paenitentiarum  
nunc ex opibus nunc ex verbis quatinus  
in earum de locutione vel doctrina  
apud alios delectetur. Odiat autem pa-  
tre vel nullaz iussis suis obediam  
accmodet. Ponamus alium simpli-  
cis ingenii quem de patre suo nihil aliud  
querat. nihil interroget nisi quod pacto il-  
luplaceat et in omnibus obedire valeat.

## Sexta pars

Querim' nūc quis e duob' ab op̄  
timo patre magis amabis nō est  
dubiū qn secūd' hic p̄terea plus  
iociūdabit in paterna bonitate q̄  
sibi pl̄ sapit Īp̄e deniqz p̄ tādē  
se ipsū et secreta sua puto tradet  
et faciens eū velut amātissimum  
in domo manere secū Aliū vero  
vel exheredabit vel incarcerabit  
vel etiam occidet

**C**onsi. **XXXII.** Est quātū my/  
stica theologiā distat a fratoria ap̄ē finis diuersi  
tatez a speculatiua r̄ichs perimē  
theologia speculatiua vel  
fratoria p̄ hoc vel mar/  
ime a mystica secernit q̄  
prima seruire potest r̄ichs. secūda  
nequaqz nisi p̄ actidens valde sic  
si cōtingēt abuti spe v̄l fide. Hāc  
differentiā octauā que est ex possi  
dentiſ qualitatē breui v̄bo com/  
plexus est ap̄ls dicens Scientia  
inflat Charitas aut̄ edificat Rur  
sus ipse ad th̄moteū loquēs de  
homine non ad quiescēte ei q̄ p̄m  
doctrinam ē pietate dicit q̄ sit su/  
p̄bus nihil sciens h̄ lāguēs circa  
questiones et pugnas verborum  
inutiles ex quib' oriuntur inuidie  
contentiones blasphemie suspicio  
nes. male conflictiones homi  
nūz mente corruptoz q̄r veritate  
priuati sūt Deniqz Jacob' v̄trā/  
qz describens non est inq̄t ista sa/  
pientia desursū descēdens h̄ terre  
na animalis diabolica Sequitur  
Que autem desursū est sapientia  
primū quidem pudica est. deinde  
pacifica modesta suāsibl̄ bonis

## De mystica

osēiens plena misericordia q̄ fru  
tit̄ bonis iudicās fine simulatio  
ne et emulatione Spec autē dicta  
sunt non vt scientia aut sapientia  
aliqua sit de se mala cū sit p̄fectio  
intellect' Sed qz abusus ei' rāto  
deterior et sc̄ior est in peruersis  
quāto p̄ eam contra virtutes pro  
vichs decertatur Ecce enim finis  
multiplex falsa seductione q̄ritur  
a multis qui quoniā auersi sunt a  
deo fine vero et in varia disp̄gāt̄  
oportet. huic finis est diuiciet o/  
pes illi sordide voluptates. huic  
pompatici honores. apud alium  
potentatus fragilis et anxi' Cū  
igitur h̄m exigentiā finis veri vel  
estimati cetera omnia moderen̄  
consequens est vt s̄bverso q̄ puer  
so fine puertetur omnia ad finem  
ordināda Inter que nimirum est  
scientia que dū ad diuicias adq/  
rēdas reducitur appellat̄ ērena.  
dū voluptates indigna sorte cō/  
quirit aialis nominat̄ Dū vero  
emulationib' sectis heresib' cōten  
tioni et filib' nequit̄ sp̄nibus  
ancillaſ q̄ pacto nomine meli' q̄  
diabolica censebit̄ Scientia igī  
in pueris tot sortif̄ noia q̄t sūt  
vicia. eā ad se rapiētia vt q̄ ē sup  
bia arrogātia inflata et filia De  
talib' dicit scriptura Sapientes  
sunt vt faciant mala Inde enī fit  
illud de grecis eulogiūz q̄ leges  
hēbant bonas q̄ pessima ingenia  
Per strariū v̄o sapiā q̄ desursuz  
est qualē loquimur sic obsequit̄ ca  
ritati ceterisqz virtutib' ita eorū  
deniatiōes strarie sūt h̄ postris

**E**thiologia  
v̄l op̄am padins sit. fortia n̄  
emilians. non ambitoia. S̄c ergo te  
mo de ceteris. S̄c ergo te  
logia speculativa dām' q̄p̄  
liber ḡuelra est aut ḡueris n̄  
bitacne in ea virtū est p̄mittit  
S̄o in abūnād' ea q̄lter n̄  
In theologia mystica abūsū e  
ponit̄ n̄fīdā modo p̄tē  
p̄t superbiām obēdītē.  
**C**onsi. **XXXIII.** penit̄ dā  
les c̄mpleo oīcōs q̄o iudi  
pe theologia mystica.  
M̄bibus nō queris nec ou  
s a deo fine suo p̄t altera int̄  
logum speculatiūm et mystic  
ferentia inueniri q̄ v̄l ab a  
secernit qualē artif̄ foliū q̄  
tius fine ins̄t̄s ouārīt̄  
bib̄ adq̄ib̄ diff̄it̄ p̄p̄  
c̄pt̄os in r̄niḡ abūnād' l  
differentiā nouām s̄p̄nam  
q̄s facilitare vt difficultatē f  
mīlāt̄ p̄fīm̄ v̄dōt̄ c̄mple  
S̄quis p̄tūlūm̄ in eā mī  
nō aut̄ cetera certi se in vocali  
tu neḡi cordis aut̄ organis  
vōcē habeat r̄uācam q̄ mī  
fīcialia v̄l cordia fatigat tu  
caneare vt mīlāt̄ pulsare nu  
biuz qn̄ oberrābit̄ s̄ neḡ du  
neḡ suāt̄ symphoniam v̄  
affere. S̄ec si fīlēt̄ respicit  
de cōis leit̄ arphicola dīslerē  
de mōib' fīlēt̄ v̄tūib' regi  
bz et speculatiūm plānqz lē  
nam fīondū vult ad es q̄ cog  
lēt̄ s̄formē operari. cogitāt̄

## **T**heologia

ut quodam patiens sit. benigna. non emulans. non ambitiosa. Et hoc modo de ceteris. Sic ergo de theologia speculativa dicim⁹ qđ nō qđ libert⁹ puerſa est aut puerſos inhabitat. nec in ea vitiū esse ponim⁹. Sed in abutentib⁹ ea qđliter null⁹ in theologia mystica abusus esse potest nisi forſan modo pretacto per superbiam obiectum.

**C**onsil. xxxiii. ponit dñm in ter phos fideles exemplo oīdēs quō iudicant de theologia mystica.

**S**ed hōibus nō puerſis nec auerſis a deo fine suo p̄t altera int̄ theologia speculatiū et mysticū differentia inueniri qz vn⁹ ab altero ſecernē qualis artifex ſolū ſpeckatius ſine instris ouenietib⁹ qđ habetib⁹ ad qđlitis differt a práctico expto qđ in utrisqz abūdante. Hāc differentiam nouam ſuptam ex opis facilitate vel difficultate familiariter possum⁹ oīdere exemplo. Si quis peritissim⁹ in arte musicē nō aut exercuerit ſe in vocali cantu neqz i cordis aut organis immo vocē habeat raucam qđ instra musicalia discordia ſatagat tñ iſte vlt̄ cantare vlt̄ instra pulsare nulli diuibuz qn̄ oberrabit qđ neqz dulcem neqz ſuauē ſympioniam valebit afferre. Nec ſitudo respicit eū qđ de diuis ſcit artificiosa diſſerē qđ de morib⁹ ſiliter qđ virtib⁹ reglas hz et ſpeculatiū plerunqz ſermo nem hz nondū vult ad ea qđ cognoscit ſormit operari. cogitur lan-

## **CCCLviij**

guens illam apli vocē plangere. velle adiacet m. pficere aut nō inuenio. Caret quippe virtutū habi tibus tanqz iſtris habēs carnē rebellem et diſſonam ſpūs que dū tangit nihil ſuaue nihil diuinū hz rauçū. ſurdidū. ac ſtrepidulū reſonat. Sed qđ ſpūs dū velut quidaz musicus ſatagit obsequi deo i hy mnts qđ canticis pioꝝ deſiderioꝝ ſentiunt tñmō fragores qđ tumul tus obtuli deſiderioꝝ carnalium atqz frenoz. Iſtam rem mille ſili tudines pares oīderent in ceteri. artib⁹ ſcribēdi. pingēdi meditan di. militādi nauigādi qđ ſiluz. Porro ita pueri magis ſine arte paulau tim extendendo deambulationez diſcūt recte ambulare qđ facendo etiamſi mille regule eis gradiebi vel modi dicerent. ſic fabricando fabri ſimus. qz ſiliter inqrim⁹ qđ ē virt⁹ nō vt tñmō ſciam⁹ hz vt bñ opando boni efficiamur ait dñl.

**C**onsil. xxxiii. oīt phoz ca ologoz claritatez ſub exēplo maris galilee qđ nauis ventoz pisciū qđ vocatione filioꝝ zebedei

**D**e theologiaz mysticaz ſum⁹ in deo hoc eſt in co ſtabilimur qđ a mari turbido ſenſualiū deſideriorū ad lit⁹ ſolidū eēnitatis adducimur in hac deſideratō. Dñntia etiā int̄ duas theologias ſpeculatiā qđ peſi ſola eſt nunqz qđetat. inqetat poti⁹. alioqz nō dixiſz ille qđ voluit inuestigare

## Sexta pars

de oībus diligēter q̄ nō saturat  
oculū visu nec auris auditu dās  
q̄ hoc intelligē quietē non esse in  
sola īvestigatione veritatis h̄ fa  
melicū quod dā īciūniū desideriū  
q̄ fallor si nō ita apparuit i marī  
mīs p̄bīs q̄ post omnes īq̄stīo  
nes suas tēdio affecti q̄z nō refe  
cti dixerūt h̄ vñū se scire q̄ nihil  
scirent. Vide te queso q̄ inanis  
refectio vbi q̄ tot tempora q̄ tot  
studia nihil nisi vanitas inanis i  
vīscrīb' animarū reperta est. Pre  
terea cognitiōis ista vīdetur esse  
natura q̄ pl'stagist rem cognī  
tam ad se trahere ac sibi assimila  
re q̄z ad ipsā eat. Qd innuere ri  
dek p̄bs dicēs verū esse in intelle  
ctu bonū ī reb'. Quid igit̄ mirū  
si cognitio sola non exit more de  
siderio p̄ ūsualiū h̄ enī q̄ orbi p̄  
lītus eternitatis extra se positum  
non attingat quēadmodū nauta  
in regimic nauis quotidie garru  
la loq̄citate docte dissenserens. nihil  
vero eorū agens. q̄ loq̄tūr nunq̄z  
a medīs ponti fluctib' nauē i lito  
re stabiliter demerget poti' cā vel  
pericul' omnib' expositā fluctuan  
tezq̄z fugiter inueniet. Similē spi  
ritualis nauta nunq̄z ex sola cog  
nitione mariis intelligibilis nūq̄z  
ex aspectu solo stabilitatē deifici  
pot' poterit adipisci. Multa sunt  
in hanc sētētiā testimonia scrip  
tura p̄ concordātia diuinaz. h̄  
libet vñū h̄ signāt inscrere de vo  
catione s. filiorū zebedei q̄s dñs

## De mystica

Bef' a mari galilee ad lit' enatae  
dovuit Ibi theologia mystica  
p sens' anagogicos cognoscitir  
Videtur est qd p anagogia id  
est sursu ductionem significet ma/  
re galilee qd litus eius qd nauis  
quid vocatio dñi et ita de alijs  
Itaqz sicut mare moraliter p seculū  
sic anagogice corruptam  
nostre sensualitatis fluctuationē  
significat dicente sapiēte Corim  
pī quasi mare feruens qd ideo  
mare galilee diceb' quia mutationē  
vel migrationem significat  
galilea Quid autem mutabilius  
quid in quietius quid p cluit' av  
emigrationez qz sensualitas inue  
nitur Nunc arrogātia tumet nūc  
spe attollit nūc despatione deſſet  
tur nunc effrenescit et extra se ip  
sam rapit' p iracudiam nūc p iui  
diā in se ipsa frangitur atqz fa  
tigatur Horat est p ingluviē per  
luxuriam sordida voluptate de  
spumat eam reddit insaciabilem  
inxplebilēqz cupiditas Illic deni  
qz pisces et reptilia variorū deſ  
teriorū qz nō est numer' Porro  
qz descēdunt in hoc mare ſensuali  
tatis nauib' ratiocinationū natu  
raliū iſpi vident opera dei et mira  
bilia eius in p fundo Sz qz p fu  
do p fundū inqz scripture cor ho  
minis qz iſcrutabile et qz cognos  
cit illd Ceterū mirabilia valde  
operatur deus in hoc profundo  
que studiosi p iſcatores philoſo  
phi mūdiales per retia ſuarum

## Theologia

ad inuentionis atq; doctrinaz scruta-  
tari conati sūt h defeccerūt scrutā-  
tes scrutinio. neq; enī causā rante  
tā q; inquiete fluctuatiōis in ear-  
ne nostra attingere valuerūt. no**s**  
autē reuelauit de<sup>r</sup> q; peccāte pmo  
bōmire rupta est cōcordia scissū  
sedis legis inde inter rationez  
gubernatricē et obsequētem sēsua-  
litatem. **I**nde quasi poetica fictio  
nem a pto eoli antro qui. s. eolus  
singitur de<sup>r</sup> ventorum mox flane-  
runt venti. s. passionum que velut  
ex aduersis pribus agmine facto  
cōturbauerūt tempestate magna  
mare nostrū. **V**a q; nesciat quis  
nō quotidiano naufragio pīlita-  
tus agnoscat mestū illud ecclesie  
canicula! **C**onfusa sūt h omnia  
spes metus meror gaudisi. **N**ōne  
quatuor iste passiones venti sunt  
cōtide cardinales. gaudisi q; si ab  
oriente. meror ab occidente. spes  
a meridie. metu a septentrione rabi-  
do impetu flantes. **A** quib<sup>r</sup> exag-  
tatum mare nostrū nūc ad celum  
per spem et gaudiū ascendit nūc  
descendit usq; ad abyssos p me-  
tum et merore hinc metunt cupi-  
unt gaudentq; dolentq; ait egre-  
gi<sup>r</sup>. **P**oeta **S**entim<sup>r</sup> heu nimis ut  
nam sic describē valerem<sup>r</sup> quēad  
modū his passiōib<sup>r</sup> quaq; versū  
sine ordine sine lege pflātib<sup>r</sup> abri-  
pit a stabili eternitatis portu nau-  
ta nō tō ē spūs rōnaf facies opa-  
tionem in aquis mītis cogitatio-  
num et affectionū negq; venit ad

## CCCLix

litus trāquille cōfēlationis nī p-  
tereūte Jesu sec<sup>r</sup> mare galilee & nī  
si exemplo filioz zebedei vocatē  
eū seq;tur. relictis tñ pīl'retib<sup>r</sup> mū-  
dane curiositatis & nauī ratiocina-  
tōis naturaliō & pīze zebedeo  
id est tpe mutabili & fluido in quo  
gignimur. zebede<sup>r</sup> enim fluid<sup>r</sup> iste  
vel fluēs interpretatur. Quehac ar-  
oportz spūs nī sup omnē tēporis  
mutationē si ad litus eternitatis  
et portū virtuose solideq; cōfēpla-  
tōis applicā voluerit vbi immo-  
tu s pīmaneat vbi sigat ancoram  
speci depēdētē a nauī fidei vbi pe-  
tre stabili que de<sup>r</sup> est p amorē to-  
tus adhereat non casur<sup>r</sup> quicq;  
eragistet aut circūculet sensualiuz  
desideriorū et fantasmatū confu-  
sissima inconstantissimaq; mītū  
do. **D**e hac quoq; nauī hanc sīli-  
tudinem & portū non hic nouā cō-  
singimus. dudū enim diuin<sup>r</sup>. **D**io-  
nyli<sup>r</sup> in tertio de diuinis no. illaz  
nobis aperuit. **E**cce summātū p  
strīximis qd p anagogiam. **v**b  
ba pīdicta euāgeliste nrī designat.  
**M**are est sensualitas. lit<sup>r</sup> eternitas  
venti passiones. pisces vī reptilia.  
sensualia desideria et fantasmatā  
**S**pirit<sup>r</sup> pīscator. nauīs ratiocina-  
tō. retia studia mītana. zebede-  
us temporis flux<sup>r</sup>. mercenarij mū-  
dani pīhi. vocatio. **J**esu diuina  
attractio. Piscari vero est supna-  
turales vel diuinās inuestigare  
inuenire q; virtutes

q̄ dū durauerit Dei nāc  
p̄lūca i hō rāp̄o dō xp̄m  
q̄e cōcurv̄ i eratō d̄cīp̄o  
ne xp̄mūr̄ enim p̄tīa cō  
cūa et mēs v̄ int̄lūgīa  
affectionē et aper mētis r̄el̄t̄  
tilla xp̄mūf̄ locīo celāto cō  
vīt̄z t̄fīrōz p̄ ab adīz̄ lās alī  
q̄m̄ q̄m̄o 5 Paulūn̄cīll̄t̄ an  
cōp̄o r̄ el̄tra corp̄ h̄us̄t̄  
l̄p̄f̄r̄al̄s r̄ap̄t̄ mēt̄s cū celā  
one om̄ op̄ationē i inferiorē  
potēt̄s Et hec p̄t̄ r̄ut̄ 160  
m̄ dupl̄c̄z v̄m̄ mēt̄s v̄n̄  
nut̄iā a fēdīam̄ chā Quā  
tāl̄s ē r̄ap̄t̄ in sp̄ū lēcīd̄t̄  
el̄tra sp̄ūm̄ M̄k̄ fōnt̄ alt̄ v̄  
d̄st̄ingūe hōs r̄ap̄t̄ p̄nes  
d̄a v̄ r̄ap̄t̄ in sp̄ū dīcāt̄ r̄  
int̄lūgīb̄lūf̄ b̄ deo et r̄ap̄  
sp̄ūm̄ r̄espectu diuīn̄p̄. I fō  
trān̄c̄ accep̄t̄ionē i l̄r̄ip̄  
legīm̄ p̄m̄t̄ Inuenīm̄ en  
regīna lābā q̄ n̄ habēt̄ se p̄  
sp̄ūm̄ q̄ admīrāt̄ rehēt̄s  
p̄n̄derat̄ ad̄ om̄ potēt̄iā i e  
r̄el̄petu r̄on̄ q̄ de l̄p̄t̄t̄ fā  
mōr̄s fūrāt̄ ob̄plāt̄a Et̄  
d̄ic̄f̄sp̄or̄ v̄l̄ sp̄alm̄s 161  
p̄lōt̄t̄ de noīe r̄ap̄t̄ et e  
fūr̄ḡet̄ i n̄dāgāre q̄o h̄et̄ fā  
ginal̄f̄ p̄ amoīf̄ Cū i ḡit̄ am  
rad̄īr̄ aliāz q̄lūt̄t̄iā affēct̄  
si ob̄derīm̄ p̄ affēct̄ p̄oīf̄ q̄  
mēt̄o r̄ap̄t̄ aḡar p̄t̄b̄t̄ suffic̄  
q̄b̄ int̄ēd̄m̄ Est̄ in p̄m̄s fūr̄  
amoīs q̄ ad p̄oīf̄ q̄iād̄moī  
v̄r̄ ex̄pl̄iēnt̄b̄ dīc̄ Amōī

## Septima pars aliq̄ sūt p̄sequēda

**C**onsū .XXXVI explicat v̄m̄  
est v̄nīt̄ raptus et extasī p̄ p̄rias  
dōras exēplificando de paulo et  
exemplō naturali.

**A**mor rapit ad amatū et  
extasim facit Et vocat̄ rā  
ptus in p̄posito mēt̄s ele  
uatio v̄l̄ potēt̄ia nature alicuī su  
pra inferiores potēt̄ias ex actua  
tione eī in sua op̄atione cessatib̄  
v̄l̄ debilitatis actib̄ inferiorū po  
tentiarū Mel rapt̄ē fortis actua  
tio et vehemēs in sup̄iori potēt̄ia  
v̄n̄ cessent operationes inferiors  
potēt̄ie vel ita debilitant̄ et ligant̄  
tur vt sup̄iorem in sua op̄atione  
neq̄q̄ impēdiāt̄ Porro extasim  
dicim̄ speciem quādam raptus q̄  
fit a p̄priatī i sup̄iori portione aie  
rationalis que sp̄ūs v̄l̄ mens vel  
intelligentia nomināt̄ dum mens  
ita in suo actu suspēsa est q̄ poten  
tie inferiores cessat̄ ab actib̄s su  
is sic q̄ nec ratio nec imaginatio  
nec sens̄ exteriores imo q̄n̄q̄ nec  
potentie naturales nutritiue et  
augmētatiue et motiue possint exi  
re in suas p̄rias operationes  
Distinguēdo igit̄ q̄ qdā mō con  
trahēdo raptum contra extasim  
Rapt̄ est minoris efficacie in sus  
pendēdo vel impēdiēdo actū iſe  
riore Inuenīt̄ tamen etiā in omni  
potentia superiore respectu inferi  
orū. Extasim ho in sola mēte sit h̄  
et actus inferiōr̄ potentiarū non  
soluz debilitat̄ sed tollit funditus

in raptu q̄ p̄ actus q̄dā amōī  
est et p̄f̄t̄ q̄ p̄t̄ q̄ raptu

**S**eptima pars p̄cip̄a  
lis agens de amore et eius tripli  
cītate et de raptu simul et ex  
tasī et a xxv. cōsideratione usq̄ ad  
xl. Ordine vero xxv cōsideratio  
ponit animā rationalē sine instin  
tu dei et amore nō posse ad finē  
debitum puenire

**R**ationalis sp̄ūs tanq̄z sp̄i  
ritual nauta p̄ Theologi  
am mysticā doct̄ non nisi  
vocat̄ dño q̄ secretis afflatib̄ ve  
lū mentis impellēt̄ a mari fēsua  
litatis ad litus eternitatis Hoc  
est a carnalib̄ ad spiritualia non  
p̄t̄ puenire. Et nō nisi p̄ eī amore  
in deifico portu stabilit̄ atq̄z soli  
datus q̄dēscit Hoc ex precedēt̄i  
silitudine satis p̄spicuū est ex his  
q̄ dixim̄ in p̄cedēt̄i cōsideratione  
Nā cū ibi oñslū sit q̄ nō adq̄rim̄  
portū stabile in deo p̄ solā cogni  
tionez sup̄est vt hoc fiat aliunde  
videlicet p̄ amorosā affectionē. q̄  
hāc quip̄e cū deifico portu nō  
vn̄im̄ur et eī adherem̄us dicente  
Ip̄ha M̄hi āt̄ adherē deo bonū  
est Et rursus scrip̄iū ē Qui adhe  
ret deo vñ sp̄ūs ē Illud q̄q̄z cla  
rius elucescit ex p̄rietatib̄ amo  
ris q̄rū tres ad p̄ns attingē satis  
erit Amor enim rapt̄ vnit satissa  
cit Primo quidē amor rapt̄ ad  
amatū vt inde extasim facit Se  
cūdo amor iungit cū amato q̄ q̄  
vñi efficit Tertio amor sibi suffi  
cit nec aliud p̄ter amare q̄rit De  
hīs itaq̄ p̄rietatibus deinceps

## Theologia

q̄d diu durauerit **Paul⁹** itaq̄ exēpli causa i suo raptu duo exp̄mit que cōcurrūt i extasis descriptio/ne **Exp̄mitur enim potētia cognitiua est mens vñ intelligētia et in affectiuā est aper mētis vel ei⁹ sc̄illa** **Exp̄mit secūdo cessatio oīm viriuz iferioꝝ ab actib⁹ suis alio/quin quomō **Paul⁹** nescisset an in corpore vel extra corp⁹ fuisset** **Et** **igl̄ extasis rapt⁹ mētis cū cessatiōne oīm opationum i inferiorib⁹ potētis** **Et** **hec p̄t rurs⁹ s̄bdūdi** **fm duplicez vīm mētis. vnā cog** **nitiuā. q̄ affectiam aliā** **Prima extasis ē rapt⁹ in spū. secūda rapt⁹ extra spūm** **Misi forte aliē velim⁹** **distingue hos rapt⁹ penes obie/cta vt rapt⁹ in spū dicā respectu intelligibiliū** **s̄b deo et rapt⁹ sup̄ spūm respectu diuinop⁹. q̄ forte v/trañq̄ acceptancez in scripturis legim⁹ pmixtim** **Inuenim⁹ eni de regina saba q̄ nō habebat vltra spūm q̄m admiratio vehemēs sus** **penderat ad⁹ oīm potētiaz i ea respectu eorū q̄ de sapiētia salomonis fuerat atēplata** **Et s̄b p̄t** **vici stupor vñ spasmus** **s̄b itaq̄ plocutis de noie rapt⁹ et extasis** **superest indagare quō hec siāt ori/ginalit p̄ amorē** **Cū igi⁹ amor sit** **radix aliaꝝ q̄liicūq̄ affectionuz** **si ostenderim⁹ p̄ affectō poti⁹ q̄ cog** **nitiō raptū agat p̄tēbit sufficiēt** **qd intēdim⁹** **Et in p̄mis filiudo** **amoris q̄ ad pōd⁹ quēadmodū** **vn⁹ ex sapientib⁹ dixit Amor me⁹**

CCClx

pond⁹ meū illo feroz q̄chq̄ feroz  
**Oportet igit q̄ amor sit trahēs q̄**  
rapiens feratur itaq̄ grauiā ad  
locū stabilitatis et q̄etis sue trav  
etu q̄dam poti⁹ q̄ ex cognitione  
hui⁹ cētri siue pōderis tēdētis ad  
cētrū mūdi. **s̄b** palā in grauib⁹ cog  
noscētib⁹ que cessate oīni sua cog  
nitione nihilomin⁹ deorsū nō im  
pedita ferūt **Et** lic⁹ amor p̄stūm  
qualez loqmur forte magis ha  
bet de filiudine cū natura leuita  
tis cui⁹ est sup̄ferri. tñ ipa etiā leui  
tas pōd⁹ q̄ddam dici p̄ iuxta in  
tentionē p̄nominati sapiētis **Rur**  
sum exp̄imur in ferro qđ dū affe  
ctiū p̄ magnetem capiē ad ipm  
pros̄line cognitionē **s̄b** et v̄tus  
nutritiua nutrimentū graue sursuz  
trahit nō opante ad **s̄b** cognitionē  
v̄tute **Dehinc trāseam⁹ ad raptū**  
**vtutū cognitiuarū**

**Cōs. xxxvij.** Artū scribit ra  
nis in passionatis exēplificando

**R**aptus imaginatiōis sup  
vires sēfiliuas inferiores  
fit p̄ amoris affectionem  
Manifestū ē p̄ amoris vñ deside/  
rij affectio p̄t tāta fixione v̄tutez  
imaginatiua trahere vñ rapere p̄  
potētis inferiores sensuū exterio/  
ru obiecta p̄pria eis opposita non  
attendūt. **s̄b** lūp̄it p̄bs ab exp̄ien/  
tia **Et s̄b** est rapt⁹ quidē p̄m⁹ in p̄  
mo celi aie quē raptū quid aliud  
p̄ncipaliter efficit q̄ feruidū int̄  
desideriū rei p̄ imaginationē pre

Pa. 1.

negare instar errorum. Quo  
amor rebentis mentis in e  
mois anime vivunt spiritus  
non illuminantur imbecilius  
mois rachel in partu ben  
quo analogica consummatio  
nis retrosum intelligentie  
cabunt et famula

lis agit de vi amoris qui am  
bitu deo ac statim facili  
quicquidem vobis ad finem pmi  
tus Ordine vero est consideratio  
que remouet variis unionis  
dos et pertinet ad illum quae  
ostendit qui sicut dicit de

Hoc uinit amante  
to ac pindet hunc it  
faciliter facit cuius  
deca est scda a amore ppi  
cuius intellectu loquendo ei  
de modis ymponi varijs u  
sis Sed cu beato de qua  
mum non corporalis est sed sp  
de corporibus unionib' mutu  
dictu est Uniones autem ppi  
inuenimus ut per insensationem  
et motionem per actionem q' u  
tiam principaliter per illam ap  
stencionem postdicatam ut  
nature in una plena suorum  
omnium supradicta uino est in  
eentia seu natura in qua tre  
ne summa unitate substituit  
uniones tangit tunc apostolic  
conuenientes relinquit ibeo  
uino amatis p' amato ab

## Sexta pars

scitare neq; eni sola cognitio ima  
ginativa profundam fixionez facere  
sufficeret. **Widem** hunc raptum  
in philocaptis alijs q; plurimis  
quos melacolicos et fastaticos  
appellam. Et qbusdā repete timē  
tib' et iratis aut vehementer zelati  
b' Sic at imaginatio vel alie vi  
res supiores sup sensu exteriore  
effertur et rapiuntur. **Sic econtra**  
*ad raptum et operas*  
costat anima qnq; sic detineri cir  
ca sesationez exterioreis obiecti p  
cadu gustu aspectuq; p opatio  
nes potentiap' superiorū cessat aut  
impeditur. **Hoc autem proprie** nō dici  
tur raptus h' tract' aut demersio  
vuz p potentia inferiorē superioroz  
deorsu trahit et ab actu suo spel  
litur cessare qd sit in nob' ex cor  
ruptela nimis peccati heu faciliter et  
frequenter.

**Consil. xxviii.** raptus vim  
put est i ra  
tione sic in studiosis apparet os  
tendit declarandum

**R**aptus rationis in actu suo  
sup potentias inferiores  
fit p voluntatis amore. Fe  
cerunt h' pspicuum studiosi pscruta  
tores regularuz generaliu in suis  
artibus q' abstracte a motu et  
materia vel spūalia meditantes q'  
runt deducere et ratiocinari ex no  
tis incognita q's aliquā voluntari  
hmoi appetit' cessare fecit ab ope  
rationib' suis nō timido sese u  
exteriorū ut nescirent quid ab ex  
tra siceret h' etiam virtuti fantastice

## De mystica

ac imaginatiue sua actio denega  
bitur Ita ut corporeū fantasua  
nullū irrueret aut irrumperet voleb  
supiorū rationis voluntatis qz tu  
te pmeretur. Placuit h' in qbusdā  
de quibus apud valeriu maximū  
nota est historia

**Consideratio xxxix** est  
de raptu metali sue scintilla eius  
dem et solūmodo est magis per  
fectorum

**R**aptus mentis supra po  
tentias inferiores sepe fit  
per passionis scintillā me  
ti cognitam vel appropriataz que  
amor ertaticus vel excessus men  
tis nominat. Manuducimur ex p  
oribus raptibus q' sic crebriores  
et faciliores sunt sic intelligibilios  
res inueniuntur qualiter mens i su  
is adibus taliter efferti potest et  
figi ut nulla inferiorz' potentiaz  
eam intus turbet immo per vim sur  
am affectiuā ita se ipaz actuabit  
p' vis sua intellectia ut sic neq; se  
neq; alia recognitabit q' rationa  
biliter cōcesso pmpissima sūt cō  
sequēter ad intelligēdū omnia q'  
doctores eleuatissimi nominatim  
ut **Dionysius** tradiderūt de mysti  
ca theologia. **Ea** insup q' dicunt fi  
eri in sapientib' et deuotis ut sūt  
extasis. metis excess'. anagogica  
ducio. raptus in tertiu celū. diui  
sio anime q' spūs. **Introductio in**  
**diuinam caliginē** exemplo moysi  
**Vel in sancta sanctoruz** cū nube

## theologla

tegente instar aaron. Quid etiam  
amor vehemens mente id ē quid  
mors anime viuente spiritu quid  
nox illuminatiua tenebrarū quid  
mors rachel in partu beniamin  
quid anagogica conuersio iordanis  
retrosum intelligentie se p̄sen-  
tabunt et similia

## Octaua pars principa

lis agit de vi amoris qui amantē  
vnit cū deo ac stabilem facit ac re  
quiescere vñq; ad finē pmi tracta/  
tus Ordine vero est cōsideratō. xl  
que remouet varios vñionis mo/  
dos et puenit ad illum quē etiam  
ostendit qui aīam dicīl deo vñire

**H**oc vnit amantē cū amo-  
to ac pīnde hūc stabilire  
ac sistere facit cuz illo: hec  
dēa est scđa amoris p̄prietas. **P**ro  
cuius intellectu loquēdū est aliqd  
de modis vniōnū varijs q̄ diuer-  
sīs. Sed cū hec vnio de qua loqui  
mūr non corporalis est sed spūalis  
de corporalibus vniōnib⁹ nihil hic  
dicēdū est. **U**niones autē spūales  
inuenim⁹ vt per inhesionē. p̄ infor-  
mationē. per actuationē. p̄ assisten-  
tiam p̄ncipalitat⁹. per illapsū p̄ sui-  
stentiationē ypostaticam vbi ples  
nature in vna psona dveniunt. **S**ed  
omniuz sup̄ma vnio est in dñina  
eēntia seu natura in qua tres pso-  
ne summa vnitate subsistunt. **S**z has  
vniōnes tanq̄z hūic p̄posito min⁹  
cōuenientes relinq̄mus. **H**ec vero  
vnio amātis cū amato ab aristō.

CCCLXII

in ethīcl. tangēt vbi ast amīcus ē  
alter ego cuius vniōnis ratio exp̄  
mi videt̄ cū ab eodē dicitur Amī-  
corū est idē velle q̄ idē nolle. spūs  
ergo nōster cū deo adheret per in-  
timū amorē vnuis spūs est cuīz eo  
per volūtatis cōformitatē. sol⁹ enī  
amor pfectus et perfecte deo ad-  
herēs. veraciter orat sic fiat volū-  
tas tua sicut in celo et in terra et  
qui sic orat orat vtiqz in spiritu et  
veritate sicut orandū esse veritas  
dicit in euangelio Nam et ipse  
patrē orauit dices verūtamen nō  
sicut ego volo sicut tu Iaqz qui  
sic vnitur deo et adheret per amo-  
rosam volūtatis cōformitatē vti-  
qz stabilis in eo Ad quod traduci  
potest illud psalmiste absorpti sūt  
iuncti petre iudices eoruī id est in  
deo totaliter stabiliti

**Cōsideratio. xl.** agit de erroribus circa transformationem anime in deū et quid sit et quomodo etiaz completur exemplis ostendit rationibus.

**M**orosa vno mentis cu[m]  
deo que fit per theologiam  
mysticam congrue transfor-  
matio nominalis sicut b[ea]tus diony-  
sius et sancti p[re]ces locuti sunt sed in  
explicatiōis modo varietas inue-  
nitur. Fuerūt enī qui dicērent sp[iritu]m  
rationale dū p[er]fecto amore fertur  
in deū desicere penitus a se ac re-  
uerti in ydeā p[ri]mā quam habuit  
immutabiliter ac eternaliter in deo

## Octauia pars

suxta illud Job. qd factū ē in ipso  
vita erat. Dicū ergo qd talis aia  
pot se et esse suū et accipit verū  
esse dñū sic qd iam nō est creatura  
nec per creaturaz videt aut amat  
deū sed est ipse deus qui videtur et  
amat. Hāc insanā voluerūt aliq  
trahere ex vobis bernardi. in ep̄la  
ad ff̄es de mōte dei. hāc etiā nī  
fuit ponere almaric⁹ hereticus ab  
eccia ođemnatus quē ppterā aug⁹  
in heresēs noīauit et numerauit  
Hāc etiā nīsus ē renouare auctor  
illi tractatus cuius titul⁹ ē de or  
natū spūaliū nuptiaz cui⁹ initū ē  
Ecce spōsus venit exite obuiam ei  
Cōn hūc errorē sc̄p̄si dudū quan  
dā eplam licet in alīs sc̄ptis eius  
hūc errorē correxisse videat. ponē  
do qd aia talis semp remanz in ee  
suo p̄prio qd habet in suo genere  
sed dic̄t h̄mō silitudinarie trans  
formari sic amatorū dicimus cor  
vnū et aiam vnā qd vtiqz cōcedi  
mus. Fuerūt alij ponētes qd amor  
creature ad deū nihil est aliud qd  
de⁹ et ita qd spūs rōnalis fōrliter  
amat deū per sp̄m sc̄m. Hec opio  
imponit magro lñiaz quā iō do  
ctores nō tenēt qd nō posuit form̄  
aliquā dilectiōis actualis vel ha  
bitualis qd mediā ad diligenduz  
deū esse nēcā. Nam si hoc addi  
disset. et resoluisset qd dicit hec p̄  
positio p̄duz ait qd de⁹ diligere ē  
per sp̄m sanctū. Nā hec p̄positō di  
cit cām exemplarē tūc positio sua  
ōpletior et irrefhensibilior fuisse  
Fuerūt alij qui per silitudines rep

## De mystica theologia

cas in corporibus voluerūt hanc  
vnionē sup̄naturalē spūalez trans  
formationē reddere clariorē. Di  
xerūt enī qd aia sic vnitur deo et in  
ipm trāsformač. qd admodū si gut  
ta aque mittat in dolū forl. vni  
Illa nāqz gutta tūc pdit ee p̄prium  
conuertitur qd totaliter in alienuz  
velut etiam cibus per nutritionez  
conuertatur in cibatum iuxta il  
lud qd aug⁹ loquit̄ in persona dñi  
Cibus sū grandiū crede qd mādu  
casti. nō tu me mutabis in te sicut  
cibū carnis tue: sed tu mutaberis  
in me. Memini me legisse qd ad p̄  
dicatōez prefate silitudinis deuota  
quedā mulier sic exestuavit sic ex  
arsit int̄secus qd ocepto spū sese  
nō capiens ipa velut mustū nouū  
absqz spiraculo ruptis venarumz  
neruoz vinculis vitā cū sanguine  
tradiderit. Traducūt aliqui vobuz  
deuoti bernardi in de precepto qd  
dispensatione ad hūc sensū dū ait  
qd verius est aia vbi amat qd vbi  
animat qd videlz amādo ser cor  
pus deserat ac in deū suū tota p̄  
transeat. Verū hec similitudo de  
sicit habet qd plurimū de dissimili  
tudine alioqz redirem⁹ ad errorē  
prius commemoratū. non enim  
pdit aia in hac vnione suū esse p̄  
prium sicut gutta aque definit per  
corruptionē qm alteri⁹ generatio  
subsequit̄. Rursus ppter eandē ra  
tionē silitudo transmutationis qd fit  
in bñdicto sacramento nō satis est  
sdonea ad explicandū transformati  
onem amātis in deū amatū. Qd du

tum aīt aī sumulatio ferri.  
vitis fu carbonis igni vbi  
bo et terrū remanet sitē. bo  
Innot tamē qualibz p̄prium  
ignis fu calor. incopiam  
p̄prias perdit et frigoriū  
gorem et nigritatem sic qd ferri  
lao canōis noctē et calidē ignis  
Bicōrea aer illuminatus in  
potat il lumen solis ita vt c  
re et lumine vni fieri videat  
ferri affectū per magnetē  
it magnēs p̄prietate vt vlo  
ferruz aliud ad se valcat tra  
vapor qui est solstitialiter  
leuicata accipit et quandā er  
re aeris condicōe. Dant al  
luminē generalē pro p̄facc  
nis manutractione de vniō  
terie ad formaz seu p̄facciō  
sū p̄facciō. Cōstat nimis qd  
an susceptionē forme imp̄p  
et sine decoē sine hute sine a  
tetur ei forma mor p̄met ad  
ditionē ipsa forma fibi multe p  
tacit. Sic anima fuis qd vniō  
deo p̄t vniō amōt manet  
quādā morte p̄t vniō. De  
sine hute ad adūs vniōs  
ribi vite eterne. Si aī deo sū  
tanqz forali totū vte principi  
sobi vita queōa divina. nō qu  
per formalē int̄missionē de ad  
mā. hoc enim repugnat diuine  
tioni sed per illapū quendā i  
mōz spūalem sedis a imp̄fici  
qualibz et hoc mediane am  
qz qualitatua qd amōtia

## Theologia

cunt aut̄ alij similitudinē ferri can  
dētis seu carbonis igniti vbi car  
bo et ferrū remanēt sub esse p̄prio  
**I**nduit tamē quādā p̄prietates  
ignis seu calorū. incorpaciq; quasi  
p̄prias perdūt ut frigiditatem. s. ri  
gorem et nigredinē sic q̄ ferruz il  
lud candēs videt eē totalit̄ ignis  
**S**ic p̄terea aer illuminatus incor  
porat in se lumen solis ita vt ex ae  
re et lumine vnū fieri videatur. sic  
ferrū affectū per magnetē indu  
it magnetis p̄prietatē ut videlicet  
ferruz aliud ad se valeat trahē sic  
vapor qui est substantialiter aqua  
leuitatē accipit et quando ex calo  
re aeris conditōne. **D**ant alij simi  
litudinē generaliē pro p̄fate vnio  
nis manuductione de vnione ma  
terie ad formaz seu p̄fectibilis ad  
suū p̄fectm. **C**ōstat nūmīz q̄ mācia  
an susceptionē forme impēcta est  
et sine decoē sine v̄tute sine actiōe  
tetur ei forma mox venit ad p̄fe  
ctionē iuxta forme sibi vnitē p̄rie  
ratem. **S**ic anima p̄us q̄ vniatur  
deo per vniificuz amore manet in  
quādā morte spirituali sine decoē  
sine v̄tute ad adiūtū vniificos me  
riti vite eterne. **S**i at̄ deo ciungat̄  
tanq̄z fōtali toti vite p̄ncipio dat̄  
sibi vita quedā diuina. nō quidēz  
per formalē inhesionē dei ad ani  
mā. hoc enim repugnat diuine p̄fe  
ctioni sed per illapsū quendā in tu  
morē spūalem seclusa in p̄fectione  
qualibet et hoc mediante amore  
tanq̄z qualitatua q̄ armonica dis

## CCCLxiiii

positione qdām p̄portionabilit̄  
sicut dispositio materie p̄requiriē  
nec tamen sufficit ad humane for  
me susceptionē. **P**remissis igit̄ his  
similitudinib̄ dicamus osequē  
ad eas q̄ amor sicut calor načaz  
habet cōgregāti seu vniēdi omo  
genea sicut etiā separat et dividit  
etherogenea. **C**ōstat at̄ q̄ spūalia  
cū spūalib̄ omogenitatē qndā. i.  
similitudinē seruāt ad inuicē q̄ a cor  
poralib̄ seu terrestrib̄ fint dissilia  
**O**mne igit̄ qd̄ i homie repit̄ spū  
rituale vel diuinū segregat̄ qdā/  
modo per amore vniificū ab om̄i  
eo qd̄ terrestre est atq̄ corpēū sic  
fit ibi diuīsio spūis et anime. i. spiri  
tualitatis et aialitatis et sensuali  
tatis et sepatur p̄closū a viliq; qr  
dei spūis est similitudo est cā vnionis  
p̄spicuū ē cā rōnalis. sic depura  
tum q̄ defecatū vniē spūi diuino  
q̄a videlz silis efficiat cuz deo. **A**d  
damus tñ alterā hui⁹ vniōis cām  
ad ea q̄ ad corpus ip̄m respiciunt  
**S**pūis itaq̄z sic assimilat̄ deo sic  
q̄lificat̄ et affectus q̄ amore q̄lifi  
cat et afficit d̄pter corpus p̄prium  
tanq̄z suū formabile si est māiale  
per redūdantiā spūis ad corpus.  
**Q**uo fit vt corp̄ p̄prium sic situatū  
et affectū induat et gerat q̄sdam  
p̄prietates ip̄ius spūis p̄prij̄s vel  
derelictis. **I**nde est d̄cm aristotl.  
in v̄tuoso inq̄t om̄ia cōsonat rōni  
**S**ic ēgo spūis nr̄ tract̄ a deo tra  
hit osequē ea que corporis sūt ac  
p̄inde resultat vnio mirabil spūis

mea memo fuit dura. edecat  
Divers pro loco nul arbi  
num me scire non vult rpn  
fuius ppter ipsum quiesca  
no vna qui qcolatur in do  
glouet ac pnto ne habe  
plicius tenor aut quid rit  
quar quiete anima in do  
facit. pollicens in eo omnia  
ra. g. commenans atqz parui  
dors. Solent ad hoc explic  
verba magis ac magis tr  
multiplicari leo agud ergo  
paucia videm suffici. Nā in  
tis sue ruibus vel qui labo  
possit hunc a dominculo ex  
re animu ad amanu exerci  
nulla vnḡ s̄ba ad hoc plen  
pienof satis erunt

**Consideratio. xliij.** am  
sa orione et eius puerate ca  
distrinim traditione magni  
viroj fluviosum.

**Consideratio. xliij.** am  
sa orione et eius puerate ca  
distrinim traditione magni  
viroj fluviosum.  
**Opuscula amoris**  
Opuscula ac mystice theolo  
gia q̄ s̄ vnde vna vna  
tioni patet. tuerient alio  
possunt ibi rado q̄ in anim  
stemplativa amor et mystica th  
logia et oratio pfecta aut roē  
sur le inuicē plus ponunt Nā ri  
ter et supra dictis mystica the  
logia est cognitio argumentalis t  
bita de deo per omandone affe  
ctualis cu eo dem dū sc̄ implen  
lum ap̄l. Qui adhuc deo vnu  
picias et que nimur abhuc fi

## Octauā pars

ad deū & corporis ad spiritu

**Consideratio. xliij.** quietem  
anime in  
deo sm triplicē ipsius tensionem  
ostendit. put s̄cē trinitati similiu  
dinarie q̄dāmō in eadē stabilita

**D**er poictā amorosā vnto  
nem in qua mystica theo  
logia cōsistere videā. aia  
quietat. saciatur et stabilit. qd fa  
cile est in pmis ex priori deducere  
Nam cū res quelibet sit in quiete  
dū pfectionē suā adepta est illi qz  
diuncta. et sp̄s noster cū vnitur  
cōiungit sumo pfectibili per amo  
rem pfectū vt exinde quietetur sa  
cietur et stabilit. nce ē **Hic matia**  
in forma habita. sic lapis in cētro  
positus. sic res qlibet in adepto si  
ne suo quietat. **Aia q̄ppe rōnalis**  
dū cōiungit q vnitur deo copulae  
suo sumo bono. **E**t emi de sūmū  
bonū eius. ē centrū ei finis tota  
qz ipsius pfectio. quid ergo aliud  
ip̄a requireret aut ad aliqd aliud  
vlt̄i inhibaret? Porro in ip̄a aia  
sidero tres tendētias pncipales  
q̄b̄ rōt̄ q̄d̄ vnt̄  
p̄nt̄ ad cōf̄m̄ bono

## de mystica theologia

vis cōcupiscibilis. attribuimus fi  
lio veritatē et ad hanc tendit vis  
rōnalis attribuim⁹ p̄ti potentiaz  
maiestatē et gliam et ad hoc tēdit  
vis irascibilis. Oport̄ igitur vt in  
his viribus sociatis per diunctōz  
cuiuslibet cū suo sup̄mo appetibili  
aia rōnalis totalē facieā. quietet  
et stabilit. nā si delectatio in bono  
cōuenientē voluptatis suavitate  
querit. qd de aie voluptate beata  
marie sentiendū est! **Audiam⁹** qd  
ph̄a dicit ad dñm Corēte volu  
ptatis tue potabis eos. **O**m̄is at  
delectatio in infimis plus aloes  
qz mellis habet in q̄t satricus. lin  
git eni mel in sentibus & vnicis. p  
pter qd recte dicit boetius habet  
hoc voluptas q̄ stimul agit fruē  
tes. Si p̄terea q̄rit veritati. cognitō  
duerat aspcus ad vblū dñm ve  
lut ad artē pmā cui exēplar ver  
est esse verū. **S**i deniqz potentia si  
gloria si opulētia si dignitas qra  
tur. hec om̄ia est deus anime cum  
diligenti quia est merces sua ma  
gna nimis in quo & om̄ia se posse  
gloriae ap̄ls. **O**m̄ia inquit possū  
in eo qui me confortat. **N**e ergo  
finis est anime et eius vltima pfe  
ctio ip̄e est velut centrū et loc⁹ na  
turalis om̄is desiderioz suorum  
**D**ū ergo in se deficit anima i salu  
tare dei velut ad nihilum reducta  
nulli iam alteri nec sibimet innitā  
sed soli deo vt sue dulcedini vt sue  
veritati vt sue glorificatiōi dicēs  
pro primo. Renuit cōsolari anima

## **Theologia**

mea memor sui dei et delectat<sup>9</sup> su  
Dicens pro scđo nihil arbitrat<sup>9</sup>  
sum me scire nisi Iesum xp̄m fact<sup>9</sup>  
stultus ppter ipsum. dices pro ter  
tio vtinā qui gloriat<sup>9</sup>ur. in domino  
gloriet<sup>9</sup>. ac pnde nō habens quo  
vterius tendat aut quid vltra re  
quirat quietat<sup>9</sup> anima in deo atqz  
stabilit<sup>9</sup>. possidens in eo om̄ia cete  
ra qz contemnens atqz parvipen  
dens Possent ad hec explicanda  
verba magis ac magl. fine ēmino  
multiplicari sed apud expertos hec  
pauca vident<sup>9</sup> sufficere Nā inerp<sup>9</sup>  
tis sive rūdibus vel qui laboriose  
possūt hūano administriculo excitari  
vt animū ad amandū exercitarēt  
nulla vncqz vba ad hoc plene ca  
piendī satis erunt

**Consideratio. xliiiij.** agit de  
sa orōne et eius prietate eā etiā  
diffinit fm traditionē magnorum  
virovū studiosissime.

**D**roprietates amoris et cō  
ditōes ac mystice theolo  
gie qz dīcte sunt etiā ora  
tioni perfecte cōuenienter ascribi  
possunt Hui<sup>9</sup> ratio ē qz in anima  
st̄ēplatiua amor et mystica theo  
logia et oratio pfecta aut idē sūt  
aut se inuicē p̄supponūt Nā vt pa  
tet ex supra dictis mystica theolo  
gia est cognitio experimentalis ha  
bita de deo per iunctionē affect<sup>9</sup>  
spūalis cū eodem dū scz impletur  
illud apli Qui adheret deo vnu  
spiritus est que nimicū adhesio fit

## **CCCLxiij**

per extricū amore teste btō dio  
nysio. Rursus hec eadē mystica  
theologia dicitur sapientia prout  
inter dona reponitur a sapore scz  
quasi sapida scientia Locatur p  
tere a diuino dionysio irronalis  
et amens sapientia eo qz superat  
rationē ac mentem transiliens in  
affectum. non qualēcunqz h̄ puri  
spicqz mentali intelligētie correspō  
dente quo affectu videtur deus a  
mundis corde Tidēt inquā quia  
sentitur et gustat iuxta pmissionē  
xp̄i beatū mūdo corde qm̄ ip̄i deū  
videbunt et fm illud gregorij in  
omel amor ip̄e notitia ē Nūc ho  
recogitemus de quo incepit consi  
deratio. quid enī ē aliud oratō p  
fecta qz hui<sup>9</sup>modi experimentalis  
et affectualis cognitionis notitia?  
**Oratio** quidē describitur qz est ele  
uatio mentis in deum per pium q  
humilem affectum ecce qz oratio  
transcendentē mentē et spiritū pro  
quāto mens et spiritus dicūt vim  
cognitiuā intellectiuā. transit enīz  
supra per desiderium per pium  
et humilem affectum sed qualez affe  
ctum. affectum vtqz mentale aut  
intellectualē supmū et non soluz  
sensualē aut rationalē alioquin  
non esset oratio perfecta qualem  
loquimur qz qualem describit apo  
stolus cū dicit Orabo spū orabo  
et mente. spiritū ibi pro vocis in  
spiratione. mentē vero pro supio  
ri anime portione accipit. orō enī  
solū in voce aut imaginatōe vba  
D a n

etiam quoā maxima benedictio suā omnia excedit nobis. haec opera cōpletatur. omnēs et ipsi et pro his supplicans et impetrant. quæstuaria gratissima dignitas et pro elemosynis querendis atq; imperiis mundis et carceris et penitentiarum. huius operi nulla purgatio. nilla pūlis ratiō demonis nulla pūlis rabilis exercitatio potest in diam coequari. Mirū dā hec omnia sunt et vane illi uenerit oratio iusta charitatem nihil ita sicut oratio inimici seueris perire. mītendiculus laqueo pīonii at et ostendit Aliod non pība oculi mei temp ad diū ipse eūellz de laqueo pedes.

Et ierū pīdehā deū in cōmēto temp qm a decessis ei ne cōmōteat. Et Rer. Joh. ad deū Cum iugoscam iniquagre debemus hoc soluz hūmus rōtouū et oculos nōnos ad dirigam. Quocirca benevolū dñs. oportet temp orare et facere. Semper autē orari. oculos ad deū habet qui pīo būli q; affectu desideriūq; de orōne quā cū veritate et mystica theologia cōdierimus de eius quoq; et conditionibus ac pīqua copiosis hoc loco firmo po-

## Octauia pars

anno 1504

ta caret suo p̄fectionis complemēto transeat necesse est ad mentē et cor quemadmodū dicebat dāvid ad dñm Inuenit seruus tuus cor suū vt̄ oret te Sicut p̄terea mos ecclasticus habz hortari populu ante orōem vel gratiaꝝ actionē et dicere Sursū corda Recte quidez hoc facit ne xp̄bica illa maledictiōne notaret que dicit populꝫ hic lab̄js me honorat. cor aut̄ eoz longe est a me Sp̄ac brūs Antho/nius hereticola hanc ceteri eleua ti p̄res senserūt dicētes Orōni nō in strepitu vocū non in cōpositō/ne verboꝝ sed in affectione piorū purorumq; desideriōꝝ ita ut cre/bro nesciat orans nec intelligat se aliqd postulare Sicut docet Anthoni Q[uare] hoc? quia sup̄ se per intellectuꝝ nequaq; mens sic affe/cta reflectit. nequaq; cōponit aut diuidit h̄ puro simpliciōꝝ actu desiderij vel amoris in eo quod est om̄e bonū fert pausat soporat q̄si dicens cū xp̄ba In pace in id ipm dormiā et requiescā Ex premissis elucescit clarius q; mystica theo/logia et orō perfecta in hoc cōue niūt q; vtraq; ponit in vi affecti/ua sup̄iore et q; vtraq; est resp̄ciū primi et summi boni Et est ipius amor quidē purus aut ipm cōco/mitans vel ḡtignens vel supponēs cui amoris xp̄rietates quas supra posuimus utiq; conueniūt

**Cōsideratio. Elsq. ordīs perfe**

## De mystica

tionē et vbi eius q; effectū et p̄ stinctū orantis quam pro quibus offertur ponit et ipsius processum quo ad precellētia

**D**ēfectio seu felicitas aie/orōnalis pro vita p̄ficiā magis in oratione p̄fecta seu theologia mystica q; in contemplatione intellectuā reponit Contēplatio namq; si nude consideretur sū dilectione vel affectu subsequente iam arida est inquieta est curiosa ingrata inflata est Deniq; sit longe ab illa pace que exuperat oēm sensum Qua xp̄pter cōcludere fas ē q; schola orandi laudabilior ē ceteris panibus q; schola līras edocendi. quēadmodū schola religiōnis pro affectu/excellit scholā eruditōnis pro intellectu Proīn laus orōnis extatice seu p̄fecte colligit ex ordine suo quadruplici videlz ex ordine ad deū ad xp̄riū subiectum ad primū et ad inimicū Primo quidē ad deū qm̄ sibi soli dat gloriā adorationē grāꝝ actionē et honorē eū sibi amicū cōcilians. Nc inde per legē amicicie quod ē idem velle et nolle ipsa quod petit accipit et quod q̄rit inuenit sibi q; pulsanti aperit. non sic intellectio aut queuis alia opatō. Secō orō subiectū xp̄riū qđ inhabitat. purifat. pficit. illuminat quietas ipm satians atq; stabillens Tertō orō suuat primū nō vñ aut duos h̄ totū corpus ecclesie mysticū viuifico quodā influxu nutrit et capa-

nō orōne p̄fmonē fuit mōptarē vñ

## Theologia

cissimo quodā materne beniuolētie sinu om̄ia ecclesie mēbra.sua q̄ opera cōpletitur.offerēs ea deo et pro his supplicans et impetrās tanq̄ questuaria gratissima p̄ insigentis inopū spiritualiū subleuandis et pro elemosynis grārū querendis atq̄ impetrādis in magno ac miserabili hospitali hui mundi īmo et carceris et penalis purgatoriū. **I**hūic operi nulla exte-  
rior admonitio nulla prisus cōpa-  
rabilis exercitatio potest in effica-  
ciam coequari. **M**imirū q̄a frustra  
hec omnia fiunt et vane si non ad  
uenerit oratio iūcta charitati. **P**o-  
stremo nihil ita sicut oratio vires  
inimici seuientis p̄terit.nihil ita  
tendiculos laqueoꝝ suorū euacu-  
at et ostendit. **A**lioꝝ non dixisset  
**p̄b̄a oculi mei semp ad dñm qm̄**  
**ipe euellz de laqueo pedes meos.**  
**E**t iterū p̄uidebā deū in cōspedū  
meo semp qm̄ a dextris est mihi  
ne cōmouear. **E**t **R**ex Josaphat  
ad deū. **C**um ignoram inquit qd  
agere debeamus hoc soluz habe-  
mus residui ut oculos n̄os ad te  
**d̄rigam.** **Q**uocirca bene iubebat  
dñs. oportet semp orare et nō de-  
ficere. **S**emper autē orat. semper  
oculos ad deū habet qui semper  
pio hūili q̄ affectu desiderat. **D**e-  
niq̄ de orōne quā cū vera sapien-  
tia et mystica theologia uenire  
dixerimus de eius quoq̄ virtute  
et conditionibus ac p̄rietatibus  
copiosis hoc loco sermo posset in-

## CCCLxiii

cidere sed de his remitto ad ea q̄  
sancti q̄ doctores saluberrime tra-  
diderūt q̄ p̄cipue hugo de sancto  
victore in tractatu suo quem de  
ordine cōpendiosissime q̄ subtilissi-  
me cōposuit. **E**ius est hoc iniciū  
**Q**uo studio quo ve affectu oran-  
dus sit deus ī. **L**egatur **W**ilhel-  
mus parisien in libello qui rheto-  
rica diuina intitulat. **L**eganē q̄ ce-  
teri qui orōnis p̄rietates utilita-  
tes et quibus excludit quibus q̄  
impeditur doctissime tradiderūt:  
**S**ugest ut de practica theologie  
mystice in sequentibus p̄seqm̄ur

**E**xplícit prima pars de mystica  
theologia venerabilis et egregiū  
sacre theologie p̄fessoris Magri  
Jobis Gerson Cancellariū olim  
ecclie Parisiensis magl. speculatiue  
q̄ practice data.